

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 26.децембра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Присутни су:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,**
- **затим браниоци адв. Палибрк.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мења данас кога?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати данас Горана Петронијевића и Бобот Крсту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Имам пуномоћје њихово заменичко.

Затим адвокат Перовић, адв. Ђорђевић, Борковић, Мршовић, Радивојевић, Крстић, Огњен Радић.

Пуномоћници нису ту.

Од оптужених ту је опт. Поповић, Николић, Кастратовић, Миладиновић, затим Мишић, затим Обрадовић, Вељко Корићанин, Брновић, Богичевић Бобан, Видоје Корићанин, Момић Ранко и Сокић Абдулах.

Дакле сви су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја би молио Ваше допуштење да у 15,30 напустим претрес, имам истрагу код судије Лазаревића, а имам заменичко пуномоћје, замењиваће ме за време мог одсуства Огњен Радић адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И још нешто судија да ли ћете ми дозволите да без посебног јављања напустим у 15,30 или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ћу морати сада да изађем, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у 15,30 добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само предајте пуномоћје. Хвала. Је ли то тужилац Станковић нешто рекао без микрофона? Није. Чини ми се само, чинило ми се. Имамо овде извештај да је увидом у здравствене картоне протвореника Миладиновића, Поповића, Кастратовића, Сокића, Николића, Момића, Мишића да су они под редовном терапијом, медицинским надзором, стабилног здравственог стања, лекарски извештај за Обрадовић Зорана такође да је способан да присуствује и прати заказане претресе у ове дане 26, 27. и 28. и да је пацијент Мишић Сениша по налогу суда вођен на специјалистички офталмолошки преглед, тако да ћемо када чујемо господина Сокића да наставимо.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја се стварно извињавам и мени се ово смучило свако јављање на сваком претресу и дан данас се није дознало од чега ја болујем, значи све сам налазе дао и данас се не зна од чега болујем, а појавила се и друга болест, већ 15 дана ме боли стомак, обећали су ми прије 7 дана да ћу снимати стомак, нисам снимао, ја не знам зашто то. Шта би требао човек да направи овде, а вероватно да умре да би га снимали, ја тако гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи даћу налог и за то, у међувремену је стигао извештај о вашем здравственом стању који заиста овако јавно сада нећемо да читамо, ја имам тај извештај.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја то уопште нисам, ја сам тражио да се достави мени то нико неће да достави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете то да погледате у списима.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Ја не знам зашто то раде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете, нећемо га читати јавно, можете да погледате у спису, то је извештај који је стигао из затвора, а видећемо за те болове у стомаку.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: 15 дана чекам снимање стомака, ја не знам зашто то тако раде, 15 дана, можда чекају да неко умре да би га снимали је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се сада на место и видећу шта ту може да се уради. И имамо још само да вас обавестим да сам одобрила присуство Озрена Огризовића који из мисије ОЕБС-а у Србији прати овај претрес као стручна јавност.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо заказали сведока који је у истрази имао мере заштите, псеудоним, затим сакривени лик, прикривени лик и измењени глас, то је сведок «ПС». Међутим, пре почетка претреса Служби за помоћ и подршку сведока дао је један захтев, сведок «ПС» који је написао да одбија мере заштите о прикривању идентитета и искључења јавности, па ћемо у том смислу и да донесемо решење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се у доказном поступку испита сведок који је у истрази имао мере заштите – испитивање под псеудонимом уз прикривени изглед и глас, да се данас испита без искључења јавности и без мера заштите, а све сходно захтеву који је сведок преко Службе за помоћ и подршку сведоцима, сведок дао председнику већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад молим вас уведите сведока.

Констатује се да је у суд приступио и адвокат Шћепановић.

Дакле у међувремену су приступили и пуномоћници Мустафа Радоњићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Молим Вас да сачекате мало да уђу пуномоћници и да судска стража негде смести адвоката. Где ћете да сместите адвоката господо, да ли можемо да замолимо некога од приправника, тј. приправница да рецимо седне овде код пуномоћника. Ајде за господина Шћепановића. Где су пуномоћници, шта каже судска стража где су пуномоћници? А ту су. Ко још?

Констатујемо да је стигла и пуномоћник оштећених Наташа Кандић,

да је пред судом раније заштићени сведок «ПС», а сада господин Рашковић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу, донели смо сходно овој Вашој изјави да одбијате мере заштите, донели смо решење којим смо Вам наредили престанак тих мера, тако да Вам се зато обраћам пуним именом и презименом, па Вас молим да нам дате и Ваше личне податке.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно госпођо судија, ја сам то и потписао и инсистирао сам да изађем јавно, без икаквих мера заштите, прије него што почнем замоли бих Вас ако има могућности да ми искључите овај монитор испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете да гледате? Добро. Може.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одвлачи ми пажњу, само овај испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево значи и пре него што почнемо када се будете уморили, сугеришите да ли сте уморни да направимо паузу. Ако Вам треба вода тражите, ако желите да седнете такође тражите. Сада ми реците како се зове Ваш отац?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Захваљујем. Захваљујем госпођо судија, прије него што почнем желим да кажем да долазим из подрумске самице, ја сам пет година у самици и да су ми ове околности потпуно стране, дакле први пут се налазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој судници?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не само у судници, него пет година нисам био окружен са оволиким бројем људи. То је чисто једна мала околност. Друга ствар је исто тако пет година како сам у самици ненавикнут сам на неки модернији ток комуникације, тако да ако ми изађе неки сленг немојте да замерите, ово говорим унапред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, не можемо да разговарамо док нам се не представите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је представљање по закону.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само сам хтео увод да вам направим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је представљање по закону.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зовем се Зоран, презивам Рашковић, од оца Божа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 1978.- 05. јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште, можете да нам кажете да то нећете рећи из разлога неке безбедности.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Налазим се у пенолошком систему Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Писац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви познајете све оптужене, знате против кога се води поступак?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Знам против кога се води поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако Миладиновић, Поповић.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не познајем их све, има неки људи које не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са неким од њих у завади?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли сам са неким од њих у завади, ако мислите на садашњи тренутак то је онда релевантно питање, ако мислите прије овога нисам био у завади са никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овога.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Пре овога, са никим нисам био у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да мислите да ћете се завадити због сведочења је ли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А шта Ви мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знам. Кажите ми сада да ли сте Ви полагали заклетву код истражног судије?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да проверим само то. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете ово упозорење?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте положили заклетву, па понављајте за мноштво: заклињем се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у списима имамо две Ваше изјаве, једна је транскриптована из истраге од, само да видимо када, 09. септембра 2010. године и једна је записник који је сачињен пред тужиоцем за ратне злочине од 20. новембра 2009. године. Да ли знате о чему се ради? Да ли остајете при тим исказима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Изјављује да остаје при исказима које је дао пред тужиоцем за ратне злочине 20.11.2009. године и пред истражним судијом овога суда 09.09.2010. године.

У међувремену је у суд од пуномоћника приступио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, да нам се представите?

НИКОЛА ЧУКАНОВИЋ: Никола Чукановић, адвокат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. Никола Чукановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћете нам касније пуномоћје. Водимо поступак против ових људи које сам Вам навела на почетку и од којих неке знате због догађаја на Косову од 14. маја 1999. године у селу Ћушка. У најкраћим цртама ја Вас молим да нам испричате шта се догодило тада у то ратно време, дакле нешто пре тога, нешто детаљно шта се догодило тога дана, а онда ћемо касније кроз питања нека да разјаснимо оно што је можда остало недоречено. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Размишљао сам, имао сам две године да размишљаам и на крају сам одлучио да не идем по диктату, да не цитирам него да крене прича па, зато сам и дошао овде да причам шта се догодило, истину, тако да. Мало краћи увод – тамо 1997. године када сам напунио 18 година такав је обичај доле где сам ја живео, такав је менталитет, пријавио сам се одмах добровољно за војску, што је за мушкарца и примљен сам у војну полицију, отишао сам у војну полицију, направљен ми је испраћај, мислим да је то највеће славље тада, радо Србин иде у војнике. И отишао сам у војну полицију 1997. године, био сам до краја 1998. године. Током одслужења војног рока као војни полицајац обезбеђивао сам, био сам лична пратња три месеца потпуковнику Лазаревићу, био сам са мајором Грбовићем, био сам на Клечкој, био сам на Горажупу, Глођанима, касније сам пребачен у ПТ вод, одликован сам у склопу батаљона и по завршетку војног рока

понудили су ми уговор, то је негде крај 1998. године, међутим нисам хтео да останем у војсци, нисам волео војску, ни дисциплина ми та није пријала иако сам часно отпуштен, а и за сво то време 1998. године пошто су та ратна дешавања почела раније, дакле током те 1998. био сам са часним људима и часно сам се борио када је то било потребно.

Дакле, долазим у Пећ, нисам се потрудио да сазнам датум а могао сам, знам да је крај децембра иначе га се јасно сећам, аутентично и мислим да је тога дана била сахрана шесторице младића у Пећи, Трифовић, Крстић, Обрадовић, Радевић, Гвозденовић, њих су Шиптари у једном кафићу «Панда» онако рафалима исекли. Знам да је након тога уследило нешто што се у Пећи звали «кристална ноћ» јер из револта Срби су полупали тамо све те излоге које су могли, али тога дана ја када излазим са аутобуске станице нема Шиптара нигде, нема ни Србина, нема живе душе, морам да вам дочарам ту атмосферу. Сахрана је код Хотела «Метохије», покојни Патријарх Павле држи опело мртвима, нисам желео да присуствујем, отишао сам кући. Дакле, враћам се у једну нову Пећ, не баш онакву какву сам је оставио пошто годину дана нисам био кући. Пре рата сам радио као конобар код тетке Славице у кафани «Славица», па логично томе пошто сам морао нечим да се бавим и да зарађујем, отишао сам код ње да је питам да ме запосли и она ми је рекла оптилике сине пошто си војску завршио сад си човек, бил ти могао са пушком да држим стражу испред кафане, то тада није било необично зато што је већина тих српских локала имала неког наоружаног ко би био испред и 20-так дана пре тога исто су и код Славице убацили бомбу Шиптари, било је нешто рањених, е ту упознајем господина Минића Небојшу Мртвог. Наиме, он има девојку, тада девојку Раду која живи у згради где живим и ја са родитељима. Упознајем га на начин, прво ми је рекао да му купим цигарете, касније би ме питао да одем са њим до Раде на посао, или да одемо до неког локала и тако мало по мало био сам му симпатичан, послушан. Први са којим ме упознао у Хотелу «Метохија» био је Ранко Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите Момић Ранко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да. Њих двојица су били баш онако добри, пријатељи. Сад говорим, то је неки период рецимо Српска нова година 15-20. јануар, где ми је Ранко Босанац рекао «Зока бил ти пошао са нама да нас возиш», реко нема проблема, отприлике да. Импоновали су ми и један и други изузетно, рећи ћу и зашто мало касније. Углавном врло брзо сам закључио да тамо где их возим и где идемо класично разбојништво. Дакле у кућама на периферији града Пећ или насумице, насумице кућа се бира онако насумице, паркира се возило и уђу момци одраде разбојништво. Касније би се прикључио и Сениша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишић Сениша или неки други?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мишић Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишић Синиша.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Улазили смо једно, ја колико знам у једно четири пет таквих кућа, рађено је разбојништво. Дакле, говорим до марта, фебруар – март, фебруар отприлике то је то време када се бавимо тим пословима, знам да нико није убијен, али исто знам да је Ранко Босанац опет у једној кући у Витомирици приморавао, приморао једну албанску снајку док су ови лежали, док се врши разбојништво, да га орално задовољи. И то је то отприлике, раде се разбојништва. Што се тиче Небојше Минића, дакле ја сам намерно направио увод да вам кажем у какву сам ја Пећ дошао, дошао сам у онакву Пећ што би рекао Андрић чини ми се кад паметан зашутити, будала проговори, а фукара се обогати. Сад имате Небојшу Минића, немој да га замишљате сада него у тим веселим `90-тим, а и у овој менталној атмосфери града Пећи о којој причам. То је човек висине метар и 85, доста крупан, набијен, јак човек, онако најуочљивије на њему јесу те веће, обрве које иду довде, скоро деформитет, има и нос, има ожиљак на носу и око 60-70% тела му је прекривено тетоважама, дакле кад се скине он је више зелен човек него што је нормалан, о њему се зна да је 15 година био на робији, да је и на Голом отоку робијао, да је у 13-тој години убио првог Шиптара, да је јако, јак прек човек, ауторитет и како год то вама звучало данас овде у судници врло, врло онако клонули, али су га и поштовали и наиме тај човек је лично обезбеђење Бори Влаховићу, начелнику СУП-а Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, кадру СПС-а, Бори Влаховићу који је организовао сигурно највећу пљачку изборних гласова када је покراо Радикалну странку, дакле ради се о намоћнијем човеку Метохије у то доба, по мом скромном мишљењу а то није тешко проверити. И док смо ово пљачкали то је било Вокерово време, дешавало се то је нека тампон зона ушао Вокер, OSCE – они наранцати џипови и то, шта знам ја нешто нема ни кретања а војска се више не креће осим на граници и баш је било контролисано кретање, али то није био проблем за самог Мртвог и Босанца, јер довољно је било која патрола да види Мртвог или Босанца оно само поздрави уз респект.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Мртви у то време био у полицији?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да. У полицији, да био је у полицији ово наводим из још једног разлога, из још једног разлога вам наводим да је био у полицији јер десило се на ту околност се правио виц онако добра пошалица, да је један Шиптар који је био одрађен у разбојништву, један Шиптар који је био одрађен у разбојништву дошао ујутру да се пожали у СУП-у и Мртви га је прихватио, узео му је изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да се сместе. Извините. Констатовали смо да је приступио адвокат Петронијевић. То сте причали, да је узео изјаву као овлашћено службено лице.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да, дође Шиптар, па да сачека га каже «ајде немаш проблема, сви ће бити похапшени, ајде кући немој више да долазиш», и онда је прављен виц како му се жалио, како му је уствари Шиптар препричавао околности од синоћ, а Мртви би онако по његовом хумору говорио како лаже «јебем га у уста» и тако даље, тако да, да Мртви је био у СУП-у сад у ком својству ја не знам, али је био у СУП-у. Ето то је један мали увод. Сада долази бомбардовање, долази та сирена око 20,30 увече чини ми се, ја сам био у згради у стану са родитељима, Мртви је одмах за 15 минута пошто је и он био ту горе, послао неког од деце по мене и знам да је Синишу звао пошто је и Синиша живео у истој згради и одмах ту испод има једна дискотека шиптарска, а она је онако испод нивоа земље знате и Мртви је рекао дај то се се одвали и да се разбије, да се уђе унутра и кад смо ушли унутра Мртви прво што је урадио је покупио, али стварно је покупио миксете, касетофоне, чак и флаше од пића и онда је позвао тај народ из Студентског дома, из зграде да дођу ту да се склони а уједно и да забашури ту шта се покрало је ли, пошто је то одвежено његовој кући у Бреженику. Е, ја сам цео овај увод направио да бих вама доказао да Мртви до тога дана нити је имао план, нити је имао идеју, дакле то је такав човек ето, краде и сад он је забринут ту ноћ у дискотеци где ће, мисли код Боре, ово оно, видиш дешава се рат, десила се сирена, није мала ствар почиње бомбардовање, пао, шта да се ради, али га је тако дочекао, био сам са њим видео сам. Дакле, једна обична криминална банда чији су припадници махом резервисти у полицији и тако нешто. Идуће јутро, први дан бомбардовања, то је онда 25. ако се не варам, већ око 09 ујутру ме је позвао, 08 ујутру 09, рано нешто да га испратим до СУП-а Пећ где смо отишли са његовим аутом, испред СУП-а Пећ је већ било, било је јако пуно ових, било је јако пуно резервиста, полицајаца, не знам дошли су сви да питају шта ће, баш је било онако испред СУП-а гужва и Мртви је ушао унутра, задржао се можда пола сата, не више и вратио се у ауто, био је љут, био је јако љут и псовао је мајке пандурске и Бору Влаховића и све их је онако, то је једно сточно његово напуштавање, рекао је «вози у касарну», кренули смо у касарну, касарна се налази на другом крају у Бреженику, ту је КПС ту смо зауставили ауто и он је ушао унутра. Где је био, шта је био не знам, отприлике након два сата изашао је на КПС са капетаном Топлицом, тада сам га ја звао «капетан Топ», овај му је дао, онако су изашли, он је био у униформи, Мртви је био у цивилу, изашли су на КПС, имали суи, преузео је сандук «калашњикова», око 20 «калашњикова» и два сандука

бомби зелених бомби, пошто има црне, а ово су биле зелене око 40-так комада. «Калашњикови» нису били у употреби до тог момента зато што се сећам да су били препуни оне масти товатне, кондензоване, како се то каже. Добио сам један касније од Мртвог и требало ми је неколико сати да га очистим.

Истог тог дана већ у поподневним часовима у кафани «Стари мост» у Пећи Мртви је успео да окупи део својих пријатеља, око 10-так људи. Дакле, тај дан седели смо. Е и ово је можда, ово је можда битан моменат, кад смо узели то и када смо кренули код Мртвог са тим сандуком и са бомбама, Мртви је прокоментарисао цитирам, онако за себе, «да му је Топ рекао нама су такви људи потребни», ја нисам знао шта то тада значи нити сам могао да, али је тако рекао. Дакле, сада смо у «Стари мост», налазимо се, ту је Ранко Босанац, ко је Ранко Босанац, Ранко Босанац је један врло, врло спреман момак дошао однекуд са стране, иде прича о њему Арканов «тигар», инструктор супер «тигрови», прошао Босну, Сребреницу, јако способан, он је био у «Муњама», и ја га знам из ових пљачки што сам га упознао раније, знам Ранко је онако увек је био онако како да се изразим у односу на друге господин, имао је једну дозу смирености, изузетно, једну технику владања собом.

Да, то је први Ранко, други ту је Зоран Обрадовић Буба. Зоран Обрадовић Буба је ту локални лик и по чему ми је онако најаутентичнији, касније сам видео због чега, он је лик који је имао Драга Вујошевића, то је тај главни неки неуропсихијатар, доле у Пећи се говорило када неко скрене треба да идеш код Драга, а Буба Зоран Обрадовић је већ имао од Драга уверење да не одговара сто постотно за своје поступке, као има неку «жуту минуту» или тако нешто, тако су сви ови други причали, ја сам то запамтио.

Ту је био Синиша, Синиша је лик из Босне који је дошао ту у Пећ не знам ни одакле, дошао је нешто мало пре рата, живео је ту у Дому без воде, без струје и сећам га се имао је пошалицу пошто су преко пута зграде живели онако Шиптар је био један богат, једном је тај Шиптар носио столицу, а Синиша можда 20 дана пред рат виче са свог прозора «остави столицу пичка ти материна, где ми носиш моје ствари», то је тада било смешно али за непуних месец дана се то показало као истина јер за месец дана Синиша је имао вилу онако имао је једну лепу кућу пуну свега и свачега и тако даље, али то отом потом.

Ту је био Шумадија, Николић Милојко Шумадија, он је ратник, имао је тај епитет ратника, био је у «Муњама» знам да је био негде у Босни пре тога, био је Џуца чини ми се лик из «Муња», касније САЈ. Рекао сам прошли пут да је био и рекао сам у изјави код судије и на папиру да је био Срећко Поповић Чале, међутим сећам се код истражног судије када ми је конфротирао да није био, ја сада повлачим то, дајем

резерву на околност да је Срећко Поповић био у «Стари мост», али оно што гарантујем што није био у «Стари мост», можда сам ја пермутовао али је био то вече у «Славици», зато што је Срећко Поповић од првог дана са нама, у екипи Мртваг јер тада још нисмо добили назив «Шакали». И ту Мртви држи неко предавање, потребни смо држави, ми смо при војсци, легални смо, ми смо формација а радимо за себе, он ће тамо неком да одговара и тако некако то се само наместило да је Мртви ту једногласно постао вођа, сам по себи такав какав је био ауторитативан а и сам је измислио не знам како да назовем то је ли, у сленгу комбинације сам је дошао до оружја и до капетана Топа, он се некако наметнуо за вођу и већ ту ноћ је била организована прва патрола, ишли смо негде код пијацие тако терали Шиптаре, што није тема ове оптужнице, али желим да кажем у тој првој патроли нисмо сви имали комбинезоне, нисмо сви били исто обучени неко је имао кошуљу, неко доле фармерице, неко је имао комбинезон, дакле били смо прилично склепани и ја као неко ко је дошао из војне полиције, нисмо личили на формацију, личили смо на екипу, под знацима навода.

Е сада ви по тачки оптужнице желите да вас уведем у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али само још станите. Станите. Само још овде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када смо код ове приче «Стари мост» и «Славица», да нам кажете ти људи ту тада када су дошли како су изгледали.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Где, извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када су дошли у «Стари мост», када сте се састали, како су изгледали да ли је нешто имао неко карактеристично браду, косу дужу или тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се тога сећате и даље да ли је тада када је Мртви објаснио да је то једна формација, да је он то решио да ћете ипак бити легални, да ли је тада било говора да ли се предају војне књижице, да ли ће бити регулисана исплата за тај ангажман у војсци, да ли је о томе било речи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Војне књижице и било какву врсту исплате колико се ја сећам, а сећам се, није било речи о томе. А ко је како био обучен, мислим да смо сви до једног били у цивилу сад не бих знао детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неко косу дужу или браду или да је тако нешто?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кастро је био у «Старом мосту», заборавио сам, мислим да је Кастро имао онако браду, мислим да је тада

носио браду већ када сте споменули. А око косе и тога не бих могао да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето то је то, то је то. Сад сте одлучили да пређете на Ћушку.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ћушка, почетак рата Ћушка је овде, прошло је 50-так дана и ми смо се променили као јединица знате, десио се и Бреженик, десио се и Љубенић, десио се ово, десио се оно. Јединица је постала онако јака, моћна у граду, ником ништа се ту не одговара осим Мртвом, сад сви имамо возила, сви од те прве екипе живе по кућама шиптарским, паре нису проблем, наоружање је итекако појачано, шта знам до «инграма М 11» рецимо шетао га је Мртви, што се тиче униформа ја мислим да је Ранко Босанац отишао до Београда да је то завршио, он је иначе шетао тако три униформе, сви смо били онако боље униформисани, сада имамо свој штаб, сад су ту неки «Тојота» ципови, онако «Ланд ровери», и тако даље. И одједном, ово је стварно истина Мртви на свака врата у граду Пећи унази ногом, ово мислим на председника општине, на тако те неке. Мртви је одједном јако битна фаца у граду, нарочито, чуло се за Мртвог већ из пређашњих акција. И то је 14. мај – Ћушка, 08 сати ујутро штаб се налази код Гимназије код Пећи, то је зграда, то и није зграда то је кућа од неког Шиптара имућног који је протеран, има кућа три спрата са доњим приземљем и ту се налази штаб. Углавном ови прва јача постава јединице није спавала у штабу, они су имали сви своје куће, али овако кад би дошао неко од нових ових па док се не снађу било је ту увек неког у штабу. Међутим ово јутро у 08 ујутро да ли је Мртви то наредио дан пре да сви буду ту, не могу да се сетим, али сви смо били ту што се тиче «Шакала», мада ми себе нисмо тако називали стварно, осим што је била та веза на мотороли. Дакле, у 08 ујутро сећам се ту је испред штаба, у штабу је музика ко и увек музика иду тако неке песме, каже Мртви да га возим у команду код Топлице. Ја га возим сад у команди која је измештена по трећи, четврти пут. Сад се она налазила у брдима горе код Гимназије, нека кућа то је исто цивилна кућа ето команде. Ту сам га повезао и Мртви се ту задржао око 40-так минута, 30-40 минута, изашао је у возилу ми ништа није говорио, вратили смо се назад, врло кратко је рекао «покрет спремајте се покрет» и у његовом жаргону покрет идемо, лове се Немци, идемо Немци и сада углавном већина нас се ту и намазала са гаром из ауспуха, неко је имао ималин или шта знам, врло брзо смо били спремни, ја нисам знао где идемо, мислим да већина нас није знала где идемо, можда је неко знао, ја нисам знао где идемо и око 09 нас од 25 до 30 колико нас је ту било, 7 до 10 возила не би сада да прецизирам, ушли смо и кренули смо магистралним путем према Приштини, дакле од Пећи према Приштини на неких 3 до 4 километра са десне стране постоји

одвајање, одвајање пута за то село Ћушка, ја сам први пут тада отишао у то село Ћушка. То је макадамски пут, овако прашњав и кренули смоfino у колони један по један са упаљеним оно сва четири така, така, така и стигли смо до једног дела где је проширење, ја бих то назвао као неки трг, сад немој да имате неку слику трга, то је шиптарско село они немају трг али је неко проширење и ту има рачва се пут на три стране, рецимо отприлике тако. Ту смо стали јер ту се налазило око 10- так припадника резервног састава Територијалне одбране и међу њима од тих 10-так двојица-тројица у плавим униформама, те маскирне плаве униформе полицијске, да ли су активни или резервни полицајци не знам, али нису неки специјалци чим имају такве униформе. Исто тако да су ови територијалци пошто ми је чини ми се код истражног судије било постављена питања око тога, то је мени барем јасно уочљиво било, имали су оне траке, они су носили као траке и униформа им је простија ето тако да се каже, јесте маскирно зелена али је простија. Ту се стаје, Мртви одлази нешто до њих, нешто прича, возила су паркирана и тада креће. Тада већ по неком устаљеном, пошто није прва акција те врсте нити таква, мада је нисам знао нити верујем никад се није знало докле ће се ићи, сада мислим на убиства, јел ће бити или неће. Ја нисам знао. Група ми делимо се у четири групе, прву групу предводи Мртви, уз њега је Вампир. Вампир као што сам рекао он је новопридошли лик, он је ту можда 10-так дана, 15 не знам тачно да прецизирам, био је јако специфичан а о чему ћу касније када се будем суочавао са њиме, или небитно када ви будете питали. Уз њега је кум Синиша, пошто му је Синиша кум и нон стоп је онако ту Синиша био око њега. Е опет имам резерву, прошли пут код истражног судије сам рекао да је био Кастро у групи са Мртвим, на шта ми је исто он конфронтирао у судници да уопште није био у Ћушки, ја ћу сада да оставим да се резервишем, нећу ништа да тврдим нити ћу да останем ни под чиме за шта нисам сто посто сигуран, дакле остајем резервисан да ли је уопште Кастро био са Мртвим, али оно што тврдим да је Кастро био у Ћушкој тога дана, апсолутно је био у Ћушкој и са њима су још тројица ових резервиста који су ту сачекали, вероватно људи из тог места територијалци, не мора да су из тог места не знам који су. Дакле, Мртви узима ту групу, Ћале је у другој групи са њим је Булат. Булат је један човек који се протеже са нама у јединици још од Љубенића, не знам зашто га нису нашли, зашто није ни у оптужници, он је носио, он је био аутентичан по томе, Булатовић се презива, носио је митраљез М-84, осамдесетчетворку, и уз Ћалета су и даље Буба и Бобан колико се сећам, добро се сећам. Трећу групу води Ранко Босанац, са Ранком Босанцем је Маџа Вуковић и један мали Мемо, ја га тако памтим, а Мемо зове Ранка ујак, сад да ли му је од сестре син, нека су фамилија. Међутим тај је Мемо јесте дошао из Босне,

дошао је ту код ујака, али стварно дечко је што се оно каже био на месту, никакве, ништа по мом поимању опет се ограђујем што би се могло назвати злочином нити је радио, нити је ко то тражио од њега и тако даље, али држао се ујака увек, некако га је Ранко онако штитио. И у четвртој групи са Шумадијом је Бата Лекић, Вук Дунђер. И групе одлазе у четири правца, стим што је Мртви кренуо оним правцем којим смо дошли, одакле смо ушли у село. Ја остајем код возила као и увек мање више са још пет војника ту у самом центру. И у том одласку Мртвог и Вампира излазе два Шиптара онако старија, средњих година, за мене су тада били старији, можда су имали 45 у фазону питају јел треба нешто да се нађу шта ја знам, тако нешто држе руке, где их је Вампир без упозорења, да ли му је рекао Мртви, да ли је то урадио само онако их је сасекао успут, насложио поред пута. И они су отишли и све четири групе су отишле отприлике на своју страну.

Нико није пуцао на нас, нигде нисам видео терористу, било је сунчано јутро и они су се раширили по селу. И тада госпођо судија почиње ратиште. То се манифестује тиме што се прво чују рафали са разних страна, трак, трак, исток, запад, север, југ, трак, трак. Онда неко сено, пошто сено највише и најбрже онако се види нека паљевина, ја причам са моје позиције из центра села. И тада крећу жене, деца, старци, крећу избеглице, вуку оне буле оне торбе, цегере, деца пиште, старци сакупљају се. Размишљао сам како да вам дочарам ову сцену, па не могу да вам дочарам кад нисте доживели, онда морам некако филмски ако сте гледали оне филмове о Вијетнаму рецимо када америчка војска тера оне Азијате, ето тако то нешто изгледа, то се шутирају торбе, креће сабирање ту на центру. Долазе трактори, ко зна да вози ко не зна, трпају се на тракторе, на гондоне то је она фреза, на ТАМ-иће, све се то ћера за Албанију. Не могу сви да уђу, па они их чекају, па сад ту има војске, па сад одједном налеће авион НАТО, ми би га звали «Џони» сећам се «Џони», ево га «Џони», сад је тај «Џони» он је знао често да погоди и цивиле што је урадио можда десетак дана раније, па је правио панику и нама и њима и у свом том куршлусу, у том дешавању тих избеглица још то прави додатну пометњу.

Сад сећам се једног дела то се ту дешава, ту негде око трга, ту негде на тргу, са Зораном Обрадовићем да ли је довезао или је ту био, не могу да се сетим спортски ауто беле боје, јапанац је у питању онако спуштен и сад Буба такав какав јесте, он ко да није у Ћушкој, ко да не лете авиони, он гланца ону шофершајбну и ужива у свом новом ауту, диви му се. Ту наилази Мртви и види га тако у неком свом трансу и Мртви испалује рафал по возилу, Буба ту одскаче онако изрешетан му цео ауто «пизда ти материна терај то, у уста те јебем ледена» и тако даље, хоћу да кажем да је Буба запао тих дана у немилост код Мртвог, а

не само код Мртваг него наине ја мислим да је 10-так дана пре тога мање-више убио дете на потезу Пећ-Кула-Рожаје, убио је неко дете и они и највећи егзекутори у јединици су се згражавали над тиме. Сад што се тиче конкретно Бубе пошто сам ја и неко време и после рата био са њим, ја мислим да он није, да се он тога не сећа да је уопште убио дете, да се не сећа како ми је показивао како се кречи, кад приђе Албанцу одпозади па под једним нарочитим углом не знам 45-60 степени испали метак и онда му излети и лобања и све попрска, стварно изгледа ко окречено. Што се тиче Бубе.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Шта причаш бре мајмуне један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало, сачекајте мало. Ко је то, ко довикује? Немојте реаговати, претпостављам господине Обрадовићу.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ти си болестан човек. Па он је болестан човек јел видите Ви њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите господине Обрадовићу значи у Вашем је интересу да слушате и да, пазите да не ометате нас да чујемо сада исказ сведока и да касније постављате питања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што се тиче самог Бубе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, немојте да Вас опомињем. Немојте да Вас сада опомињем.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Кажем овај да имао је он. Да, бре шта се буниш урадио си то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте господине Рашковићу окрените се овде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја ти кажем урадио си то бре.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ти можеш да кажеш шта год хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Обрадовићу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ја ти кажем.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Кажи шта си ти урадио.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па зато сам дошао да гледам у очи, урадио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Рашковићу окрените се овде да сад не прекидамо ово.

Констатујемо да је из посебног дела суднице где се налазе оптужени Обрадовић Зоран негодовао због дела исказа сведока тако гласно да се то чуло у судници, а да се сведок и поред упозорења председника већа окренуо ка оптуженом па му је довикивао «то си ти урадио», док је оптужени Обрадовић Зоран довикивао «рећи ћу шта си ти урадио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, немојте да правите гужву, да сада саслушамо сведока и да се оно не.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви можда и не чујете, али нон стоп се чују коментари и молим да упозорите све окривљене или оптужене да не коментаришу док сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако ја на пример одавде видим.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Научио је напамет што си му написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам сада ко је то уопште рекао, али ја одавде видим оптуженог Поповића, па оптуженог Сокића, па оптуженог Николића и сви седе нормално, нико ништа не говори и сви слушају, и немојте сада да ту дижемо тензију, немојте нико да се јавља, сада да прекидамо сведока.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице не може, ако сте дозволили тужиоцу можете и мени да дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Господине Радивојевићу не могу, не могу.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Мој оптужени није рекао «а».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Уз дужно поштовање ако Ви сматрате ово што ћу ја предложити да приликом цитата шта је речено од стране окривљеног Обрадовића и од стране сведока Рашковића, да се унесе на почетку да је Обрадовић добацивао са тим «то су глупости шта то причаш».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то су глупости, добро.

На интервенцију браниоца констатује се и да је оптужени Обрадовић довикивао «то су глупости», а ја се надам да ће ово све да се чује преко овог централног микрофона који ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле сви мирно, немојте сада ту, сада су се и стражари узнемирили, дакле мирно да чујемо сведока па ћете касније имати прилику када су питања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Стао сам на Обрадовићу Зорану и овде сам изнео код кола смо где овај пуца у кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кола, да је пао у немилост, јесте.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код кола, па сам изнео један део који се неминовно десио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да сам ја који сам се дружио и био у врло добрим односима са њиме, чак сам га, он је мене готивио, према

мени се није понашао ни као према клинцу ни према балавцу и на неки начин јако ми је тешко што сам ово рекао сада за Обрадовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да кажете да сте били најближи са њим у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, после рата имам са њим дело плачку златаре.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То причај.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: И после рата сам био са њим онако у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обрадовић Зоран да се сада смири и стиша.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хоћу да кажем што се тиче Обрадовића ово је једна страна коју памтим за њега, а друга страна је рецимо да у току акције дешавало се да он остави тамо све и да узме неку девојчицу албанску, није девојчица, девојче онако 13-14 година и да јој носи торбе од куће према и да плаче са њом и да јој даје новац да има за пут, да ли има воде, да ли, то је Зоран Обрадовић, тога се сећам.

Него, Ћушка, авион, жене чекају ред, сад су се вратили и неки од ових, то се тера, то се Бате Лекића се сећам, кида ланчиће, тражи паре, то се тера трактори, то траје то терање сат, два, сабирање, то треба стрпати толике људе у те тракторе и сад некако већ ти трактори и одлазе и враћају се вође група са војском, мада су се неки и одвојили, очигледно Буба је био ту, а отишао је са Ћалетом. Онако шврља се по селу, већ гори 15-20 кућа, траје тај прогон и враћају се, враћају се и воде понеког мушкарца Шиптара са собом, цивила. Или истог спуштају са тракторске приколице уколико је процењено да је способан да носи пушку. Имао је Мртви неку узречицу да све мора да се од 13 до 77, а пошто је 13 малерозан број од 12, знате неко је то схватио вицкасто, неко је схватио онако, а неко и буквално и у том повратку видим Ћалета, Срећка Поповића, како уз зид куће стрела тројицу Албанаца, за Србију, за Србију. Срећко Поповић, за њега могу да кажем да ми је чак спасио живот кад се ишло на Кошаре, када је убијен Мики Иловић и тако неки рањени позади у комбију гађали нас и тако, те кад сам ја се вратио, када сам био у ципу са Срећком и не знам са ким још, знам да сам вриснуо када сам видео тог Иловића, он је онако тај РБР прави 4 хиљаде температуру, он је од њега направио угљенисано тело, међутим знао сам дечка из града и то ме је погодило па сам ја вриснуо онако са мозгом, а и пуцало се према нама са те стране пута, па сам шта знам кренуо тако да вриштим и да идем ка томе, док ме овај није одалаmio по лобањи онако баш добро и спустио ме у канал. Дакле, што се тиче Срећка Поповића он је у почетку врло, врло изразио негодовање што сам ја уопште ту речима «шта ће ту новорођенче, балавче», као ја и не заслужујем ту да будем и

млад сам по годинама. Ја сам готивио Ћалета и ту нелагоду његову коју је имао према мени, тај отпор са почетка знам да сам решио на следећи начин што сам га, пошто он није знао да вози, ја би га свако јутро би му отишао кући где би он био онако са женом и са дететом у башти, сео би у ауто, повео би га у штаб, а на крају би га вратио до куће у Брежанику где је живео. Али тај моменат са, чак су и готивили Срећка Поповића зато што је он на један јако чудан начин био частан човек, како то сад год вама изгледало, али никада Ћале није давао да неко други крвари руке поред њега, нарочито од тог тренутка који сам вам испричао кад је чуо да му је погинуо, не знам у неком сроду, да л' му је баџанак или не знам шта су, тај Видомир Шалипур. То сви они знају, били смо на једној чистини у граду, ја се тога сећам да је Срећко Поповић бацио «калашњиков», да је дизао руке у небеса, да је проклињао, да је гребао лице, да се заплакао. Рекао «осветићу те». Ја нисам, ја сам само очевидац, не желим да улазим, али од тада Срећко Поповић «Ћале» је имао неку своју филозофију и неко своје право. Кад год би пуцао, а не би пуцао у сваког него би он знао тачно да оцени ко је за метак, а ко није. Он би то радио за Србију.

И дакле враћају се и шта ја сад видим с овог свог дела где сам ја, већ се те жене, деца, већ је то отишло, ја се налазим, то је тај центар трг и видим горе се сакупља, видим 25 мушкараца стоје у врсти поређани уз пут мушкарци. Не бих сад могао да прецизирам године, али био је један изузетно млад, млађи од мене, а било их је и старијих око 25, 30, 20, нисам бројао, прошло је много година и врста је онако солидна, ма шта год то значило. Али ја сам и даље забављен ту око возила, нисам се примакао иако су ту дошли сад и «Мртви» и «Босанац», «Шумски», «Ћале», ови из јединице сви су већ ту на тргу и видим «Ћалета» да се одвојио са десетак људи и знам да је Булат тај пошао с њим, знам због митраљеза, одвојио се на десну страну од мене како сам ја гледао, то значи да се одвојио на десну страну оним путем којим смо ушли у Ћушку. Нисам га испратио, ни не знам шта је, само се одвојио, али сам пришао затим овима што су остали, дакле њих 15 и ово сад, знате нисам ја ни авакс и ДВД рекордер, нити сам неке слике су ми јасније, неке слике уопште немам, а неке су ми онако, а ова слика ми је једна од најјаснијих. Прилазим, стоји њих 15 Шиптара поређаних и Ранко «Босанац» врши комуникацију са њима. Ту је нас 10, 'ајде да зовем «Шакала», 15, каже им Ранко «Босанац» - «немојте ништа да се плашите сада ће да дођу аутобуси да вас пребаце до СУП Пећ», са једним комуницира где му овај каже отприлике «никог нисмо дирали, јој шта је ово», каже Ранко «знам, јеби га рат је шта да се ради», чак му даје цигарету да запале и каже «да вам не би правили они тамо у СУП Пећ ко зна какве проблеме, да вас не би малтретирали» на неку поњаву ту

шаторско крило или тако нешто да се избаци све што имају из цепова. Они су почели да бацају личне карте, новчанике, све, све, значи сатове, наруквице, прстење, све живо. Одатле памтим Кастра. Први човек у том строју, у тој врсти држао је једно дете од 3-4 године, онако баш, Кастро му је пришао као да се знају па му је дао онако на, дао му то дете и Кастро је то дете дао некој жени, можда задња приколица да је ишла где су они наставили то да истоварају из себе. Има ту у том строју једно дете, млађе од мене и «Мртви» каже «ти узми да сакупља то, на шта сам ја отишао до ципа и додао му руксак да ставља то у руксак. То дете, како да вам опишем страх, се тресло, био је упишан и усран од страха али је то скупљао и он ми је остао тако упечатљив, невероватно тај нечији страх. Каже им Ранко «ајмо овде до ове куће да не стојимо на сунцу, видиш хладовина», дакле, то је сад на леву страну, то је на леву страну, кућа се налази с десне стране. Кућа је приземна и нема онај шиптарски зид него има тарабу обичну, има неко двориште, стварно неко зелено, можда ораси, нека дрва су била, хладовина и Ранко креће онако опуштено спуштеним «калашњиковим», ноншалантно креће испред њих као «ајмо ту лакше је, хладовина», придружује му се «Шумадија» и на крају му се придружује Мађа Вуковић, њих тројица воде ту групу од петнаестак људи, улазе у двориште, не задржавају се у дворишту већ улазе на трем и полако у кућу. Кућа је можда она шиптарска, сеоска, није богата кућа, две собе, можда ходник. Они су ушли унутра, само су се зачули рафали, дуги рафали и након тога сам чуо неку буку. Да ли су пукле бомбе или су разбијени прозори, не могу да прецизирам, али сам чуо буку, прасак. Први из куће је истрчао «Шумадија», тога се јасно сећам, са његовом карактеристичном псовком «јебем ти џамију и џамијски оркестар». Неки метак је унутра рикошетирао и ваљда га окрзнуо по нози и пробушио му комбинезон, али «Шумадија» такав какав је био, наравно није кукао због ноге него то што му се пробушио комбинезон онако. Затим је изашао Ранко «Босанац», најношалантнији као што је ушао, запалио цигарету и тек на крају је трећи изашао Мађо Вуковић који је остао да то запали, пошто се видео дим изнутра. Овај мали што је сакупљао то нису га вратили, нису га ставили у ту врсту. Кад је то сакупио «Вампир» је ту био и ставио му цев од «калаша» на главу где је «Мртви» рекао «нека, пусти га», а на зачуђено од «Вампира» «што да га пустим? Нека нек' има неко сутра Шиптарима да прича о овоме». Тако иначе «Мртви» је имао тај вид да поклања живот, имао је обичај, шта ја знам пусти Шиптара да трчи низ ливаду па одреди три метка, је л', па га гађа онако на неких 200 метара кад се удаљи, ако га погоди погодио га, ако не он каже «видиш није му суђено, нека живи» или кад би узимао новац, конкретно у Брежанику па да бесу, овај Шиптар му тражи бесу пошто је «Мртви» био ту из Брежаника, знали су

га неки старији Албанци и он ми да бесу да неће да их побије, али на излазу каже «Шумадији» да то заврши. На крају овај каже «Мртви» ја сам испунио обећање. Дакле, имао је он те ефекте у глави «аве цезаре» да поклања животе итд.

И опет на крају кад се «Шумадија» враћао питао је шта је овај овде, шта ради овај овде мали Шиптар. Каже «нека га». То сам рекао 2009. године кад сам одлучио да попричам са тужиоцем да сам сигуран да је тај мали преживео и да је видео све ово о чему ја причам. И тако завршено то ту, можда је подне, а није ни подне, тако нешто, све је то утихнуло, тамо негде пуцкета нека кућа и «Мртви» каже ту код ципа пошто смо у тај цип «Ландровер», биле су намирнице у њему, увек је могло ту и да се попије, да се поједе нешто енергетско и ту смо стали да се освежимо. И тако госпођо судија, ту смо направили паузу од петнаестак минута. Могу ја чашу воде да добијем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Хоћете да се одморите? Хоћете паузу или?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вода може. Хоћете да седнете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не још. Углавном након тих 15 минута «Мртви» наређује да се креће даље, да се ћера гамад према Захачу и сад пролазимо кроз неко село, касније сам сазнао да се зове Пављан, да ли је то засеок, пошто су све куће повезане, разбацане онако, нема скуп кућа, нема ништа од Ћушке до Захача и за разлику од тога како смо дошли ту крећемо у две групе, с тим што је Синиша са «Вампиром», с Мађом Вуковићем и са још двојицом војника кренуо да повезе неколико возила код Раде, тих боље што се узело из Ћушке да се штекују код Раде у Пећ па ће он да нас стигне у Захачу. Дакле, ми смо кренули, с тиме што сам ја сад возио «Тојоту», иза мене је ишло још петорица са нашим возилима. Иначе, нисам рекао, а колико се сећам од наших возила смо тада користили «Опела аскону» сиве боје, била је «Опел аскона» црвене боје, био је сиви «Мерцедес», био је «Голф 1», «Голф 2», тегет «Пасат» и цип тај маскирни, он је био најупечатљивији. И сад крећемо према Захачу кроз тај засеок Пављана, с тиме што смо подељени у две групе од по 15 до 20 људи отприлике. Једну групу предводе «Ћале» и «Шумадија», а другу Ранко «Босанац» и «Мртви» и крећемо. Ја сам у ципу и ми са возилима не идемо брже од хода војника. Један битан моменат, сад ја не знам да ли смо ми ушли у Пављане или смо још у Ћушкој, ту је та нека граница, ту је неки шумарак, нека шумица и ту седи један Шиптар са ћулафом на глави и «Ћале» му прилази и каже «још ниси отишао, марш у Албанију», на шта му овај каже отприлике «ово је моја кућа не идем нигде» и овај му каже «хоћеш за Србију» и туп оверио га је ту у шумици на пању.

Што се тиче тог Пављана ја се не сећам неких избеглица, не сећам се неког живља, немам те слике, да ли су чули шта се десило у Ћушкој па су побегли сами, не видим то, идем тим путем. Оно чега се сећам, знам да војници у групама од по двоје, троје улазе у те, пошто куће нису село к'о село, него то дуж пута па онако улазе у та нека дворишта, пуца се и на пашчад. Видео сам Бубу да убија пашче, онако из «калашњикова», што можда није битно, али ето. И тако с Пављане и госпођо судија и сад у том Пављану мени лично једна од најмучнијих сцена целог рата из ципа где видим Руса малог да навија нешто на прозор, ја прилазим Русу и кроз прозор видим Ранка «Босанца» како врши сношај са неком Албанком. Ја сам рекао да је трудна, можда и није трудна, али имала је стомачић несразмеран другим деловима тела. И она онако стоји преко кауча пресавијена и он опуштено, смирено. Погледа нас двојицу кроз прозор и у његовом стилу «хоћете и ви мало», имао је те пошалице еротске према нама лепшима у јединици, како нас је звао. И ова цвили преко кауча, не кука нешто и он је завршио, обрисао га о њу, спустио «калашњиков», имао је тромблонски додатак, тако полако ушао на рафалну паљбу и тога се сећам тих метака кроз леђа. Знате, слали су ме адвокати на експертизу код неуропсихијатра јел, да виде да ли сам осветољубив, да ли сам конфабулантан, да ли сам склон манипулацији, деструктиван, аутодеструктиван итд. Добили сте резултате, а ја вам сада кажем целој овој судници ја сам за ових 10 година по затворима тако набацио 7, 8 тетоважа, имам и на лобањи чак итд. Е, све те моје тетоваже на мом телу су обичне дечије жврљотине наспрам једној од ових психичких тетоважа који ми је Ранко нацртао и стварно бих све дао да конфабулирам и да измишљам, све бих дао, али јеби га, носим то, тако носим. И зато сам дошао овде да се гледам, да се слушам под мојим именом и презименом, да причамо како је било.

Исто тако на Клечкој сам видео, имао ту несрећу да држим оног Мазрекаја који је силовао осмогодишњу Српкињу па је убио, па њену мајку. Велику сам ја реформу своје свести направио да бих изашао данас пред свима вама овде, али не може да буде оправдање и они су нама, зликовац је зликовац бре. И тако можда 40 минута кроз то Пављане стигосмо и у Захаћ. Све тога дана, све тог чудног дана, лудог дана. Е, сад за разлику од Ћушке коју сам имао хронолошки, селективно у сећању веродостојно по неком реду, ја у Захаћу имам само флешеве онако, тако ми ради памћење. Дакле, ја се сећам кроз неке сцене тог Захаћа, знам да смо ушли с те доње стране и знам да је друга група ушла с горње стране, вратио се са сивим «Мерцедесом» Синиша, Мађо, кад су оставили возила «Вампир», који је још био с њим ова двојица. И сад смо ушли у Захаћ. Е, сад ћу да вам једну сцену, видите заборавио сам да кажем за Срећка Поповића док сам малопре говорио неко своје мишљење о њему.

Знате, њему су се иза леђа, одиста, стварно и «Мртви» и тај Мађо ти који су га познавали говорили су да је туђав човек, да је мало задрт, да је огрђен к'о тараба. Сад имам сцену из тог Захача, јер ја и после 12 година, ми смо већ у неком стању трансa, ја не знам да ли је неко нормалан више, али смо ушли у Захач такви какви смо. Има један из Крагујевца, њих ја мислим двоје, троје, четворо се придружило из Крагујевца тих дана, један дечко из Крагујевца јаше магаре и испаљује из «калaша» ду-ду-ду-ду као у цртаном филму и ја питам Срећка Поповића шта ради овај. Каже мени «Ћале» пусти га то момак, то момче себи даје одушак и онда кажу да је «Ћале» био туђав, а тако нешто је рекао, ако је на такав начин момче даје одушак, е онда знате какви смо стигли у Захач. И за разлику од Ћушке где је било нешто и организовано у Захачу куд који мили мој. У групе од 3, 4 упада се по кућама, пали се, одиста нисам видео масовно убиство да је било, нисам видео неко масовно стрељање, али су се одвајали. То се уђе Ранко «Босанац», «Вампир», Синиша, Лекић, «Мртви» после, уђу у неко двориште, Ранко конкретно, па оно са поњавом, шаторским крилом да ваде све из џепова. Ту се уђе у једно двориште две куће већ их има 20, 30 унутра, да се трпа то, да се избацује злато и сад ту има они Ранко и «Мртви» су били како су они говорили «к'о бубањ и штапови» изузетно, изузетно добри су били сам врх команда јединице, ауторитет, познавали су се од раније и некако су ишли један уз другог иако су потпуно различити ликови. Касније су се посвађали тек после рата око пасоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неко викао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Било је у питању 300 пасоша, па око тога су се нешто, али то ако буде тема, није тема овог сада. Ово што сам хтео да кажем «Мртви» је имао неку фору где су њих двојица се онако расправљали шта је боље, пошто је «Мртви» радио на пеглу, каже «ништа боље не прича од пегле», кад он упали пеглу па спусти на неког Шиптара, е онда како пегла почиње свој рад тако и овај каже «пегла најбоље прича», а од Ранка је био систем џубокс, такозвани где он из тако неке групе извуче по његовој оцени најмилије биће из куће и онда му титлује мозак кундаком до те мере да му косу згули с главе и онда оне буле, Шиптари.

ОПТ.РАНКО МОМИЋ: Ово је луд човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Момићу, немојте гласно да негодујете, него седите па ћете после.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Буле, Шиптари, тада ваде из шамија, димија, грудњака, тада ваде новац и онда не знам да ли су разрешили који је начин бољи. Исто то су радили и Синиша и «Мртви» у другој екипи. Сећам се расправе. Видите, ја сам након 10 година запамтио презиме те шиптарске фамилије да су Кастрати. Запамтио сам из једног

разлога зато што је «Мртви» напушавао Кастра. Чуо сам те псовке «иста су то говна, у уста их јебем, иста су то говна шиптарска, само што су ови Кастрати, а овај је Кастратовић». Дакле, нису сви људи ту вршили злочине. Прошло је кроз ту јединицу 50 људи. Дође у једну акцију, види шта се ради, ћао, здраво, нећу да присуствујем. Ту се тачно знало ко је егзекутор темеља јединице, ко је имао желудац за те ствари и тако се рангирало, суровост, али и у високо котиран стварно је био Кастро и кад је овај, кад су одбили да му дају новац где је овај рекао да се то све побије, овај је рекао само преко мене мртвог, гарантујем да је спасио ту фамилију тог дана. Јесте Кастро затворен. Иначе, што сте питали јесам ли у завади, је ли сам с неким добар или нисам, ја се госпођо судија с никим од њих 11 година нити видео, нити чуо бре.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Лажеш, лажеш говедо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ко је сада то рекао?

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Ја сам Мишић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, Мишић Синиша сада.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: 2002. сам сам дошао, дао си ми детету да купим АД капи, пичка ти матерна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да из дела суднице где се налазе оптужени Мишић Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престаните сада господине, молим Вас, да причате, зато што уносимо у записник што сте већ рекли па не могу да стигнем.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: То што је моје излагање, моја породица је у опасности сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте оптужени Мишићу, дакле, немојте викати из тог дела да Вас не удаљим, немојте реметити ред на суд, овде на судници. Оптужени Мишићу, хоћете ли да престанете сада да унесем ово у записник па ћу Вас онда записнички удаљити.

Из посебног дела суднице где се налазе оптужени Мишић Синиша виче «Ово је све лаж», затим се погрдним називом обраћа сведоку «Говедо једно, да ли се сећаш да си ми 2002. године дао новац за АД капи», па и даље и поред упозорења председника већа наставља да виче из посебног дела суднице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ћемо да игноришемо, завршићемо сада до паузе, завршићемо ово Захач, па ћете ми рећи колико је то већ сати?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад у Захачу смо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, не, колико је то већ сати када сте ту, сада када се то одвија Пављан, Захач?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Поподне до 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између поднева и 3?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од поднева до 3. Имам само једну малу дигресију. Нећу ја да демантујем ниједног од њих кад буде и шта буде, нити ћу да се бавим тиме нешто нарочито, међутим, увреда океј, није битно, али имате у пенолошком систему цео мој боравак, видећете да сам те године за коју ме је сад извређао, да сам био целе године у ћелијама, тако да наставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то ме сада интересује сад сте ту.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ево сада нешто на, нешто на један, не желим да се правдам али ето прозван сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за сада нећемо проверавати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Конкретно за годину и да сам овако и да сам давао неке паре за неке капи, током целе те године нисам видео слободу, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставићете Ви сада ту смо до тог села Захач да кажете да нисте били у групама већ куд који, је ли тако.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што не завршим Захач па да одем на паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам и мислила да то заокружимо, ту смо при крају да нам то још испричате па онда да направимо паузу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па да. Ништа, ту сам стао код Кастра и стварно хоћу да кажем за њега, моје неко мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте рекли да је спасио породицу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Опет понављам с 11 година с никим нит' видео, нит' чуо, што је доказиво. За разлику од тих понеких који су дошли, Кастро је ту патриота, он је ту из неког села, није из неког, из Гораждевца и он је пре свега онако и дан-данас ми је остао у памћењу пре свега као борац, добар борац. Шта би ту у Захач од тих сцена, отело се аутомобила, отело се тај «БМВ 850», да тог Бобана Богићевића нит' бих се сетио, нит' бих га споменуо, колико је битан био као један од 20, 30, 40 људи који су прошли кроз ту јединицу па отишли кући, али остао ми је у памћењу да је тај ауто повезао код Раде. Исто се отело око двадесетак возила, памтим да маштовити, наравно, Ранко «Босанац» без ироније да је узео «Аудија» неког «Ауди 100» или «Ауди 80» тегет боје, али на начин он је носио пуномоћје са собом, имао је бланко пуномоћје и онда нађе Шиптара да му овај потпише одмах пуномоћје да му је поклонио ауто и ако је задовољан с аутом неће да га убије. Исто «Мртви» је убио и нашег борца тог лика једног од те четворице из Крагујевца где овај узима новац, да га Мртви пита «Шта то радиш», овај

још не зна ни где је дошао ни ко је «Мртви», ту је три, четири дана. Каже «Шта те брига», није знао коме се обратио. То је Небојша Минић, врло кратак са фитиљом и строг према овим мање рангираним у јединици. Запаљено је 20, 30 кућа и што су људи протерани приколице, додуше не онако брутално, селековано, организовано, они су сами кренули да беже. Два убиства која памтим, један лик из територијалне одбране који се ту прикључио, знам да је носио «руф», ону антену на леђима, сасвим океј мислим, али у тој атмосфери, где сам оно стао, са магарцем где Јури упуцава два Шиптара, то сам видео. Исто тако Срећко Поповић са «Шумадијом» код амбара убија опет за Србију неког Шиптара и пали цео сток сена. Можда има још, али то су те неке сцене из Захача.

Сад је већ 3 сата, ми се враћамо, не вози само онај који не зна да вози, толико се аутомобила сакупило и «Мртви» оставља код неког Шиптара да му чува у дворишту десетак возила, доћи ће сутра по њих под изговором да ће да га убије ако му их не сачува. Ми крећемо назад према Пећи, сад из Захача магистралним путем. Код фабрике бицикла налази се полицијска рампа на једно 5, 6, 10 полицајаца идемо а возилима песма, ура, јуриш, сви смо наши, три прста горе, бип, бип и ови нам машу дижу три прста, видим две, три тракторске приколице успут или је пукла гума или остали без горива, али се на то не обраћа пажња. Стижемо у штаб и «Мртви» каже да се изнесе то што се сакупило у просторију, не деле сви и ту у друштву с њим, са Синишом, са Ранком «Босанцем», са «Шумадијом» сам и сазнао прави разлог одласка у то село, а да ми ништа тада Агима Чекуа није значило. Знам да су ту успешно завршили, «Мртви» је имао нож који је носио током, целог рата, овде му је био закачен, један ловачки нож онако покукам, увек окрвављен. Њему Синиша каже «Алал ти курац куме, како си га преклао, нисам га требао ни убијати», на шта сам отприлике закључио да је та породица побијена. То злато које би се узело узимало то су углавном делили између себе «Мртви», Ранко «Босанац» ако би понешто добацили «Шумском» или «Шумадији» или Синиши јако ситно, њих двојица су водили главну реч. Након тога ми каже да га одвезем код капетана Топлице у штаб где сам га и повезао, изашло је пар њих официра. Већ тада су били са њим онако у присним односима, онако поштовали су га «Где си команданте, здраво, здраво», ушли су у канцеларију, шта су причали не знам, «Мртви» је изашао, повезао сам га кући и то се десило тог дана 14. маја, оно чега се ја сећам, чему сам присуствовао лично и што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да се одморите? Одведите молим вас сведока да се одмори па ћемо да наставимо у другом делу са питањима. После тога ћемо да радимо до 7. Пауза ће бити 15, 20 минута. Значи сада

За овим због паузе судска стража изводи сведока у посебну просторију за помоћ и подршку сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тамо ћете да се освежите, а

Суд одређује паузу ради одмора у трајању од 15 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо иза тога господине Радивојевићу. Седите молим вас.

Да КОНСТАТУЈЕМО да су ту и даље присутни заменици тужиоца за ратне злочине, сви оптужени и браниоци сви осим Крсте Бобота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, што је евидентирано браниоца Ђорђевића да њега мења адвокат Радић и дакле сви су ту, је ли тако браниоци? Господин Радивојевић је нешто хтео да каже пре паузе?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, хвала Вам што сте ми дозволили. Ја сам хтео да кажем прије 40 минута када је јавни тужилац без Вашег одобрења устао и рекао да сви окривљени додају иза заштићеног дела суднице. Ја хоћу да уђе у записник да мој клијент није проговорио ни реч и ако може тужилац то да повуче, јер ако је рекао, шта је рекао и када је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу, Ви сте и малопре без микрофона, то се чуло преко централног микрофона рекли и то је евидентирано да Ваш клијент није добацивао, а ево сада ћемо да унесемо у записник.

На инсистирање адвоката Радивојевића бранилац оптуженог Славише Кастратовића у записник се уноси да је адвокат Радивојевић рекао «Мој оптужени није добацивао, а тужилац је рекао да сви оптужени додају сведоку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада господо да вас обавестим да ме је у овој сада паузи обавестио стручни сарадник или саветник, не знам тачно како је распоређен и какво му је решење, Тужилаштва за ратне злочине које ово суђење прати из публике да је оптужени Момић Ранко када се сведок окренуо према овом делу где седе оптужени устао у неком полустојећем положају и прстом претио сведоку. Ми ћемо то да, ја вас обавештавам, исто онако како сам ја обавештена, ја сам о томе сачинила службену белешку, на овај начин је то ушло у транскрипт, а

погледаћемо и наложићемо режији да сутра прегледа тај снимак и да видимо да ли тога има, ја не знам тачно у ком је минути то било. Тако да немојте реаговати сада, долази сведок и долази део поступка где питања постављају тужилац, затим браниоци, затим ми, оптужени, пуномоћници, немојте да ту буде, чак ни неких речи или покрета који су непримерени судници. Господине Петронијевићу, пре него што дође сведок?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац оптуженог Топлице Миладиновића и Бобана Богићевића. Судија ја сам на прошлом претресу на крају, а и претходно након завршетка првог саслушања сведока "ПС" дао предлог судском већу да се сходно одредбама Законика о кривичном поступку изврши законито препознавање на тај начин што би сведок "ПС" од лица која будете одредили као маркиранте покушао да изврши препознавање оптуженог Миладиновић Топлице, а све имајући у виду веома драстичне, различите начине и изгледе који је он у својим досадашњим исказима описивао. Захтев је био проширен са једном процесном, тражење једне процесне заштите одбране, без обзира на сво уважавање господина тужиоца, да до тог тренутка он нема никакве контакте са тужилаштвом. Сад моје питање већу, да ли је до момента уласка у судницу сведок имао контакте са тужилаштвом и да ли је евентуално овај мој предлог усвојен и та радња извршена или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ви сте прошли пут али ја Вас молим да нас подсетите? Мислим да сте се изјаснили. Мислим да смо то чак и решили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да сам се противио, не могу да се сетим, радњи препознавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада ако се онда нисте, да ли се сада противите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У крајњој линији немам ништа против, зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим, бранилац оптуженог Топлице Миладиновића предлаже да се изврши препознавање тако што ће међу особама постављеним у врсту међу којима ће бити и оптужени Топлица Миладиновић сведок да евентуално да препозна овог оптуженог све због тога што га је на различите начине описивао у својим исказима до сада.

Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић наводи да у крајњој линији нема ништа против тога да се обави ова радња.

За овим веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сутра, 27.12. у преподневним часовима у згради суда обави препознавање.

Радња СЕ ПОВЕРАВА истражном судији овога суда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ако дозволите само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите господине Петронијевићу.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Да би радња била потпуно законита, да би се отклонила могућност да сведок уколико нема могућности или не познаје окривљеног кога сам именовао уради то би требало учинити данас или до ове радње за коју сте Ви сада донели решење прекинути претрес, јер се окривљени налази у публици, а сведок има могућности да га види, уз сав ризик да га је он можда већ видео, а имајући у виду да остале окривљене лично познаје, као што сте могли да видите, односно већи део окривљених. На тај начин би могућност и ефекат ове радње да она буде по закону, био потпуно умањен, односно да радња не би била законита, јер препознавање лица кога већ видите на оптуженичкој клупи нема никаквог смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, јасно нам је, немојте више образлагати.

Бранилац оптуженог Топлице Миладиновића адвокат Петронијевић предлаже да се радња препознавања обави одмах или да се претрес прекине док се ова радња не обави.

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца да се претрес одложи или да се радња повери истражном судији тако што ће да му се наложи да је обави одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу?

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, ја сам на готово исти начин желео да предложим исту радњу у односу на мог браћеника, јер заиста једино што га оптужује исказ овог сведока и дакле ево сад већ видим пошто сте одбили колегу Петронијевића да ли има сврхе уопште да ја то предложим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо одбили господина Петронијевића да се одложи суђење, нисте слушали.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Извињавам се. Али свакако у односу да се изврши радња препознавања на мог клијента. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац за ову радњу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се, нема никаквог разлога, зато што је неспорно да сведок од раније познаје Абдулаха Сокића, зна како изгледа, а на крају-крајева Абдулах Сокић му је постављао питања у истрази па је могао да га види, нема никаквог разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Адвокат Дејан Крстић – бранилац оптуженог Сокић Абдулаха предлаже да се обави радња препознавања и у односу на овог оптуженог.

Заменик тужιοца за ратне злочине се противи због тога што је евидентно према исказима сведока да он познаје оптуженог Сокића, оптужени Сокић му је постављао у истрази питања, па је тада сведок и могао да га види.

ОДБИЈА СЕ предлог адвоката Крстића, обзиром да према транскрипту о саслушању сведока од 09.09.2010. године евидентно је да је оптужени Сокић Абдулах присуствовао испитивању овога сведока, да се представио и да је сведок тада био у прилици да га види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, још неки процесни предлог?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, бојим се да се нисмо разумели. Ја нисам тражио да се одложи претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Већ да се претрес прекине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим адвокат Петронијевић предлаже, наводи да он није

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја прецизирам овај свој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Предложио да се претрес одложи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте причати, само да унесем ово у записник.

Већ да се прекине до сутра.

За овим, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог да се претрес прекине до сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Петронијевићу. Да ли можете да доведете сведока молим вас? Господине Радоњићи, микрофон палите непрекидно с тим и гасите. Господине Петронијевићу, чујем да веома гласно разговарате са господином Палибрком, односно коментаришете одлуку на начин који није уобичајен, а и посебно онако гласно како то није примерено у судници. Немојте да говорите више молим Вас у записник, нема потребе када смо одбили. Ја вас и даље господо опимињем да не реметите ред и да не причате гласно.

Да ли сте се одморили? Укључите микрофон.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја бих Вас нешто замолио ако је дозвољено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ако могу да користим столицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако има уопште слободних столица сад у судници. Немојте господине Перовићу, ту је судска стража. Изволите господине Перовићу окачите јакну на чивилук. Чекајте да господин Перовић окачи јакну и своје приправнице на чивилук, од колеге приправнице. Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија, празни су папири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да наставимо са делом када Вам странке постављају питања. Први је на реду тужилац. Значи, сада тужилац Станковић, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да бисмо заокружили неку причу везано за повратак из Захача, имао бих с тим у вези једно питање, а након тога бих имао један предлог. Питање гласи за сведока: Да ли Вам је познато да се нешто догађало у Захачу што нисте видели, а можда чули из прича Ваших, условно речено, ратних другова и да Вас подсетим у питању је аутосервис који се налази у Захачу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одговарајте непосредно, ако баш има неких интервенција ја ћу Вам рећи да не одговарате на та питања.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ради се о каналу, ја сам тај канал аутомеханичарски спомињао већ још 2009. године пред припадницима

УКП полиције и тада сам као починиоца тог убиства у каналу навео Мишић Синишу, из разлога зато што ми је остало у сећању да је причао да му се огадило ту у каналу и да му је било мука после тога. Тада сам такође навео да Мишић Синиша није, по мом мишљењу опет, био патолошки егзекутор, већ је, као што сам рекао, био кум од Небојше Минића и баш из тог разлога неког додворавања често бих рекао «нека ја ћу куме, ја ћу куме» нисам видео, али се сећам да је истина да се исти у вези тог канала говорио да му се згадио, да су вриштали доле, да су стрељани одозго. То је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је причао колико је људи убијено?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не. Рекао је било их је пун канал, претпостављам десетак, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било приче око тога да како је испаливао метке – рафално, појединачно, из чега?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада бих имао предлог да сведок погледа све фотографије које се налазе у спису у циљу препознавања особа које се налазе на фотографијама и замолио бих сведока да сваку фотографију прокоментарише у смислу, не само у смислу ко се налази на фотографијама него и у смислу одакле су фотографије, када су начињене и да ли му је то познато и из којих ситуација су настале фотографије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Показаћемо сведоку свакако фотографије, знате да то увек радимо када завршимо са питањима и када сведок претходно нам овако разјасни кога зна, шта је било, ко је како изгледао, па ће онда да погледа. То је то, немате друга питања? Добро. Браниоци? Дакле, да ли неко од бранилаца има питања? Можете редом како се сами будете договорили.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако моће сведок да нам каже када је тачно постао припадник те јединице, како је он назива, ако може да се сети тачно датума или барем месеца, периода неког?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одговорио сам на то питање док сам давао изјаву ако сте ме слушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорите браниоцу да скратимо. Кад Ви то сматрате да је било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: По мом мишљењу јединица је настала, ја тако рачунам, кад се ограђујем ја кажем ја, тог дана на «Старом мосту», дакле, први дан рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је почело бомбардовање?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то и рекао, ја Вас подсећам да су пре тога били екипа, а да су онда постали јединица, тако је рекао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Управо је то моје следеће питање. Да, наравно јер он је причао и у истрази, па ћу се ја и на једну и на другу изјаву, како се зове, позивати. Да ли је по његовом схватању, или сазнању та јединица била редовни део војске Југославије или је била потпуно, како је он често назива, изолована, одвојена банда, скуп њега, Минића и кога је већ назвао, значи како је то формацијски било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јединица је припадала 177. одреду Територијалне одбране града Пећи, колико сам ја упућен, а ја мислим да сам добро упућен по том питању. А друго Ваше питање је?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: То је било то питање, значи редовна војска Југославије у то време?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, редовна војска и били смо при војсци с тим што Небојша Минић је одговарао само том капетану Топлици, колико ја знам он је једино ишао код њега, колико ја знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Реците ми да ли сте, обзиром да је то редовна војска, Ви били мобилисани, добили позив да се прикључите војсци или сте добровољно ушли у ту јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Приликом мог излагања, мислим да сам детаљно одговорио на ово питање, да нисмо, већ сам испричао на те околности.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли могу да закључим да сте добровољно приступили тој јединици, да Вас није нико на то приморао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то Вам одбијамо шта ћете Ви да закључите. За сада такво питање не може, он није рекао да је мобилисан, рекао је, објаснио је како је био, а шта закључујете из тога не знам шта да Вам кажем, човек каже није добио позив, нико га није мобилисао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Сам се пријавио? Какав други закључак могу да изведем? Добро. Оно што није одговорио дефинитивно, пратио сам пажљиво његово излагање и у истрази. Који је мотив његов био да се прикључи тој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да учествује у рату?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Поставићу следеће питање. Који му је мотив био да уђе у ту јединицу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па видите господине адвокату, ако сте ме добро слушали, а верујем да јесте.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Пажљиво сам Вас слушао сво време.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Лепо сам описао тај мој долазак у Пећ кад сам се вратио и сву ту атмосферу која је владала с посебним нагласком да су раскомадана српска деца. Ја ни данас не волим Шиптаре те терористе и та арнаутска племена уопште. Мени је земља.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Који Вам је мотив?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад ћу да Вам одговорим, чуо сам Вас добро, рекли сте који мотив. Како очекујете да Вам одговорим који мотив, кокарда на глави? Сачекајте да Вам одговорим молим Вас. Мотив је, ако већ поставите питање, онда дозволите да Вам одговорим мојим речима. Имао сам мотив, рекао сам, доле ми је земља, доле ми ја бабовина, дедовина, доле је све моје, доле су комадали официре полиције, доле су убијали српску децу. Како сам дошао код «Мртвог» објаснио сам врло детаљно и чак сам Вам прецизно, барем сам имао потребу да вам прецизно дочарам ко је био «Мртви» у то време тада доле, такав и такав лик, тетовиран са толико робије. Он је био ауторитет и једноставно почео је рат, нашао сам се ту са њима, као што сам рекао, то је била врло, врло респектована екипа. Можда сам се ја изразио банда у смислу што смо ишли у пљачке пре рата, али као ратничка екипа врло, врло респектована, да не кажем «зајебана», јер су људи који су прекаљени били по ратиштима по Босни и Хрватској, то су људи који су већ годину дана активно учествовали у свим могућим и немогућим борбама као припадници «Муња» или других формација. Дакле, мој мотив иако су сви били старији од мене најмање 10 па до 20 и више година, ја сам тада са 20 година, колико сам имао, мени је импоновало. Импоновало ми је у том неком почетку што сам се уопште прикључио, знате ја сам одједном постао доле од никог, неко ко је ту са њима. Знате, ја у мојим одговорима мешаћу зато што, мешаћу мишљење једног двадесетогодишњака из тог времена и доба о којем причамо и мишљење које имам данас. Прошло је 12 година и ја неке ствари данас поимам на сасвим другачији начин, нарочито зато што сам ја те ствари гледао својим очима и био доле, а Ви нисте. Тиме је мој мотив тежи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ви сте у истрази на страни 6, ако можете и Ви уважена председнице да погледате-1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, десети ред од позади доле, овако изјавили децидирано, дакле «до почетка бомбардовања једно четири пута сам био са њим», мислећи на Минића «у тим акцијама у разбојништвима по албанским кућама у околини Пећи», па је моје питање да ли Вам је и то био мотив приступања тој јединици пљачка, разбојништва, како сте Ви врло детаљно описивали пре, ја сам извадио само једну реченицу, могу да вам изведем још једно пет-шест које сте рекли у истрази.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Извадите, извадите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ево довољно је ова једна па ако можете да се изјасните.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не, кад већ можете извадите слушам Вас.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Наравно да могу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па ајде, слушам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ево ја сам Вам конкретно питање, једну изјаву Вашу, рекао да ли је и то био мотив моје питање Вама конкретно да ли је и то мотив био пљачке, разбојништва албанских кућа?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле сада ме питате једно то питање.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Једно питање да, одговорите на то једно па ђу Вам ја још питања поставити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Није ми то био мотив.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А колико се то пута, ако можете да нам кажете, десило да идете, то је све пре бомбардовања, питам Вас пре бомбардовања, пре почетка колико сте пута ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је рекао у истрази, сада сте цитирали на страни 6 «Једно четири пута сам био са њима».

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, хвала. Такође Ви сте у истрази, а поновили сте и данас то рекли да је по вама почетак НАТО бомбардовања дочекана та јединица као слабо имућна банда и та реч банда сте поменули двадесет пута а ево данас кажете да је то била респектабилна јединица при војсци Југославије, а касније, цитирам Вас «Су ликови из прве поставе од тих изнајмљених станова прешли у шиптарске виле», да ли можете једну само шиптарску вилу име, презиме тог шиптара где се неко од припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна име и презиме неког Албанца?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанца мислите?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Албанца, да ли зна име и презиме једног Албанца, ево једно, он је рекао више али ево једно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у некој великој кући да ли знате то можда?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Велика кућа Албанца, вила?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ко је био у кући то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој великој кући?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: У чијој кући, од ког Албанца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, али разумемо Вас, немојте понављати, значи рекао је да не зна име и презиме Албанца, ја питам сада да ли зна ко је био у некој великој кући неког имућног Албанца, без обзира како се он зове, ко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Синиша Мишић се налазио у кући, огромној кући, великој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и рекао да је чувао кућу једног Албанца.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: А Небојша Минић је исто узео, можда није вила али је онако изузетно лепа кућа са двориштем. Ранко Босанац такође је био у пристојној кући, ја не знам да је ико, у ствари не, било је људи који су остали у својим домовима. Ту пре свега мислим на већину ових људи Кастро, Срећко Поповић, који су били из тог краја и који нису желели да прелазе у такве куће. Међутим ови остали, Зоран Обрадовић је рецимо узео један перфектан стан Ернест Ниманија који је син Сали Ниманија познатог као Сали Банана, видите сетио сам се. Стан се налази код аутобуске станице, сећам се био је онако ремек дело, једном сам посетио Зорана Обрадовића у том стану и нисам знао да се снађем тада са количином даљинских управљача, знате, било је и за светла чак.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје следеће питање је где се тачно налазио Штаб јединице и да ли је током бомбардовања и непосредно пре бомбардовања односно ајде ако кажете и опредељујете да је формиран Штаб тачно на дан бомбардовања, моје питање за Вас да ли је сво време био на једном месту или је мењан, мењано место локација Штаба 177. вода?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине, како беше, извињавам се? Заборавио сам презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Није ни битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је бранилац Николић Милојка.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хтео бих нешто да Вас замолим јер да не бих ја то радио, а стварно ја то не радим, нити желим да радим, хтео бих да Вас замолим да ми не стављате речи у уста које ја никада нисам изговорио, а тренутно у смислу мало пре сте рекли да сам рекао да смо имали Штаб од првог дана рата, сад ми наведите где, када сам ја то рекао?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, Ви сте рекли да сам то реко.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја Вас питам од првог дана рата да ли сте имали на једном месту Штаб или је Штаб место, локација Штаба мењано, ја Вас то питам? Врло једноставно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад ме тако питате.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Тако сам Вас питао и мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се упуштати сада у никакву расправу са сведоком, већ због положаја који има он и који имате Ви. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Штаб је, тај Штаб јединице који је био наш од дана кад смо га узели па до краја рата узет је можда десетак дана или тако нешто после бомбардовања, узет је, то је испод пећке гимназије једна улица која није ни асфалтирана, а кућа је припадала имућном

Албанцу, имала је онако три спрата, имала је више одаја, велики дневни боравак и двориште мало, гаражу.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: И то је једно једино место где је био Штаб током бомбардовања?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Штаб такозваних «Шакала» или јединице од Мртвог по мом знању, а знам добро и сећам се то је једно једино место.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Мене занима да ли сте Ви имали у оквиру својих редовних активности дневне смотре или зборове вода где би се упознавали са дневним планом, радом, обавезама, да ли је то било практиковано?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине, као што сам рекао ја сам у Пећ па и у јединицу дошао непосредно после војске, војне полиције тачно, дакле ништа слично тим војним формацијама смотра вода, заставе, реферати и томе слично нисмо имали.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нисте имали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наша јединица није функционисала на тај начин.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Како онда можете да објасните Вашу изјаву коју сте дали у истрази, ево ја ћу је сада наћи, само ако ми дате мало времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тражите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Пошто много је тога човек изјавио па не могу да похватам све, значи ево га, то је девета страна, десети опет ред, значи описујете сам овај 14. мај 1999. године, десети ред отпозади иде реченице «Дакле, тада негде око пола девет – девет нас око 25 се трпа у седам до десет возила», мене занима сад, и пре тога сте рекли исто да вас је тај дан било 25, баратате са том цифром, мене занима како ако немате смотре, ако немате зборове, ако немате никакве неке дневне активности, како 25 људи буде обавештено да се нађе баш на том месту у том тренутку? То нисте објаснили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд они ту? То Вас пита.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, да, разумео сам питање.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, 25 људи, није то двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не спавају сви ту?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, да, разумете моје питање. Судија, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, наравно, разумео сам питање, прије него што смо имали Штаб то јутарње окупљање би вршили махом у кафани «Славица» или некој другој кафани, откад је Штаб добио функцију Штаба свако јутро би вршили то окупљање, ту би дошли, ту се пила кафа, ту би неко доручково док не дође Мртви и каже има ли за данас нешто да се ради или нема.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Пре 30 секунди ми је одговорио на питање баш сам га и питао било каква врста окупљања да никаква окупљања ту нису била, ни зборови, ни скупови, нити дељење дневних задатака, па сад ако може да објасни шта је тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, одбијам Вам, јер је он рекао да ништа типа онога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тако рекао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Баш тако је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Станковићу, вичете опет, господине Палибрк немојте одговарати на ово што тужилац виче без микрофона, а ја Вам то одбијам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је сведок објаснио да ништа типа тих смотри и окупљања каква се врше у војсци није вршено, да то није обављано, а сада каже да јесу долазили, јесу пили кафу, јесу ту доручковали, седели, окупљали се али не типа оних војних смотри и дељења задатака, то Вам одбијам, он је то већ рекао.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Али сад је рекао да су ту подељени дневни задаци, ево сад кад је у овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, том приликом, добро, то је евидентирано као Ваша примедба.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: У реду. Пошто видим да се детаљно сећа свих ових догађаја, моје питање да ли се сећа и тог податка, није одговорио на то, он је напоменуо 7 до 10 возила, да ли се сећа ко је с ким био у возилу, да ли се сећа тог податка кад су кренули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су кренули ко је с ким био у возилу?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Говорим 14. мај 1999., да, да ли се тога сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мртви је возио цип, знам да је на ПКТ-у био Вук Дунцер, мислим да је Буба возио «Голфа» кеца, ја лично сам возио «Аскону» сиве боје, Вампир је возио «Ладу Караван», ко је где седео, ко је с ким био стварно се не сећам сад, а не бих да се бавим нагађањем.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Реците ми, ако можете да ми кажете да ли је, враћам се поново на ових четири како сте Ви описали у истрази, а ево и данас сте о томе рекли, разбојништва које сте ишли са Мртвим да чините, да ли је у та четири, да ли је неки поступак случајно вођен против Вас, говорим о тим догађајима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Рекао је да је Мртви био у полицији, да нико то није пријављивао, да су они долазили оштећени код њих да пријаве.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја питам да ли је против њега, да ли је против сведока вођен какав поступак, не против Мртвог, него против њега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада у то доба?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: У то доба или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та дела?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: За та дела, да, опредељујем баш, да ли је вођен поступак за та четири разбојништва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су пријављивали непосредно извршиоцу Мртвом, али ајде кажите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Шта да му одговорим?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Истину.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Вратићу се после на 14.мај, моје следеће питање ако ми дозволите уважена колегинице, значи сведок нам је данас рекао да није волео војску, да му је било нуђено после завршеног војног рока да остане у војсци, да су му нуђене чак и привилегије да остане у војсци али је он рекао да је мрзео војску, да није волео војску и моје следеће питање.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Молим Вас да ми се не карикира «мржњу» реч према војсци Србије тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није желео тиме да се бави.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да није волео, да није желео, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да констатујемо да је приступио адвокат Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да није желео тим да се бави.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, да, е ако може то да објасни зашто се после само месец дана од кад се вратио са редовног одслужења и када ето није волео војску и није желео тамо да остане, зашто се опет прикључује војсци? Значи моје питање је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рат је, рат је.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рат је, рат је, што?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па не, ако може он да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Прво питање каже нисам волео војску, војску сам волео, рекао сам нисам волео рат, нисам волео рат господине адвокату зато што сам око 20, двадесетак не лажем сигурно, можете да проверите, мислим да сам двадесетак тих, то су вреће оне мртвачке мојих другова са хелидрома Ђаковачке касарне у ставу мирно испратио

својим кућама, па самим тим нисам волео рат, а на друго питање где опет карикирате, кажете, немојте да ме.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако можете да ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим Вас не прекидајте сведока. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хвала госпођо судија.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Не, не одговара на моја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, немојте прекидати сведока.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хвала госпођо судија, а на друго питање зашто сам се након месец дана, није месец већ је прошло три и по месеца, придружио сам се зато што волим своју земљу, зато што ми је ту кућа, зато што ту коматају рафалима српску децу, зато сам се придружио.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако си сахранио и децу моју.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам, сведок када је служио војни рок није био рат, значи и лепо можемо да преслушамо транскрипт рекао је да није волео војску, чак је рекао и да је мрзео војску али није битно, значи можемо да преслушамо транскрипт и да видимо али у сваком случају 1998. године није био рат да би мрзео рат, а сада прича да је мрзео рат а не војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано као Ваша примедба.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи он карикира сам себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано као Ваша примедба, а ја сад чујем господина Поповића.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Али добро, нема никаквих проблема.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине адвокату, Ви сте вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па можда је дечко био на Берклију, нисмо били у истој држави.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само ако можете да ме заштите, ево ја ћутим сво време али сведок се обраћа мени, а знате да по ЗКП-у на то нема право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумем, неће се поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се господине Палибрк нервирати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи ако може, не, ма никако, ја сам врло смирен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да опоменем.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја сам врло смирен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптуженог Поповића ког сам мало пре чула да је добацио нешто сведоку, онда сад.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја да сам добацио? Није тачно то госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда овај овде, ево сад Поповић виче из овог дела, значи било ког оптуженог ко је, ја нисам у стању стварно да разумем ко од вас виче тамо из оног дела али немојте викати никакве коментаре молим вас. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема проблема, није важно. Само ако може, ево ја ћу поновити питање, рекао је да није волео војску и да није хтео да остане у војсци а опет се после два, па ако може само мотив зашто, ја ћу поновити питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Моје следеће питање је значи ако може да опише, а то није ни у истрази, ни током главног претреса, како је он тада изгледао са својих 21. годину колико сам ја израчунао да је имао, како је изгледао, које висине, колике тежине, да ли је овако налик како данас изгледа или је био дебљи, мршавији? Значи ако може себе, да ли је имао бркове, да ли је имао браду, да ли је ошишан ћелаво или је имао овако лепу фризуру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим кад сведок кад му кажете да опише да он зна шта то значи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, себе да опише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате му ништа даље објашњавати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, извините, ја сам хтео да будем прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте више објашњавати, значи, да би сведок имао времена да одговори. Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да себе опишем у том периоду? Имао сам 20 година, најбоље је ја мислим да имате фотографију, како себе да описујем. Био сам значајно другачији него сада и био сам за деценију и курсур млађи и нисам имао зубе предње, два предња зуба, не знам како себе да опишем стварно.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Висину, тежину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били можда мршавији?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мршавији сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршавији.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ни 90 кила тад, мислим да ми је висина да сам већ достигао своју пуну висину неких метар и 89 до 90.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала. Значи, вратићу се опет на ово што сте Ви изјавили у истрази везано за ова четири разбојништва која сте извршили, Ви сте рекли да су се десила али ако можете само да кажете која је Ваша улога била у тим разбојништвима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се као неважно.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хе, хе.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опомиње се оптужени Сокић чији глас непогрешиво препознајем да се не подсмехује. А није, ко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић, шта сам ја рекла? Не, Поповић, Поповић, немојте господине Сокићу да се љутите молим вас, Поповић, знам да је ту. Господине Поповићу, не устајте, не негодујте, будите задовољни.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, Ви знате моје мишљење о тужилаштву, шупак мераклија

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што Вас до сада нисам опоменула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта виче сад?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И према томе они шта изговоре то је мерак, мерак је то да мене оптужи за све ... јебем му, све по списку му јебем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ау сада ово. Да ли се ово чуло преко централног микрофона? Јесте.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја то мислим тужилаштву комплетном, Тужилаштву за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде удаљите.

За овим суд доноси

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер нисам ништа изговорио, јебем ли му све по списку му јебем, цукело једна, јебо ти пас матер ти јебо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, за овим председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се из суднице

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Иди похвали се, јебо ти пас мајку шупак мераклијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Удаљи оптужени Поповић Срећко због вређања суда и тужиоца и сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу, зашто нисте поразговарали у међувремену са оптуженим?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ја сам разговарао са више пута са оптуженим Поповић Срећком и у притвору и ту и више му пута указао

да је овакво његово понашање недопуштено и молио га, практично га молио да се суздржи. Међутим, изгледа да је то нешто јаче од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Палибрк, изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Одбили сте ово моје питање али мало пре је тужилац питао о неким убиствима у каналу који никакве везе са оптужницом нема, њему нисте одбили та питања, а сада нешто што је директно везано са сведоком и проверавањем његовог кредибилитета овде као сведока Ви мени одбијате то питање. Добро, ако је то став судског већа нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тражили да веће одлучи, ово сам Вам одбила ја.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, знам да би било исто и да је веће одлучивало, мислим знамо се дуго. Ако може значи да одговори на следеће моје питање да ли.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Тужилаштво се смеје.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Јел могу? Хвала вам. Значи да ли може сведок, није одговорио ни у истрази, ни данас да каже којим послом су се 14. маја налази територијалци тамо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја само знам да су били тамо територијалци, а зашто су били стварно не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А ко је командовао тим територијалцима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли знате шта су радили они тамо?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не знам, осим онога што сам већ навео.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ако можете да кажете скупно, Ви сте то говорили у неким деловима али ако можете скупно да кажете колико је тог 14. маја било по Вашој процени укупно људи припадника војске, припаднике Територијалне одбране, значи укупно, не сад?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Око четрдесетак, по мојој процени.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ви сте данас рекли да нигде нисте видели ниједног терористу и мене занима где сте се ви тачно налазили и да ли сте мењали свој положај од тренутка доласка на тај Трг до тренутка одласка из села Ћушка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао сам да нисам видео ниједног терористу и рекао сам да није ни пуцано на нас.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје питање где се ви налазите од тренутка доласка на тај Трг, како сте га ви назвали централни Трг, где се ви налазите и да ли, ви сте само једну локацију описали, да ли сте само на том месту били поред тог возила са још, или сте мењали одлазили по кућама, одлазили по шталама, одлазили на друга места или сте били сво време на том, свих тих, не могу да израчунам ви то сегментално

говорите па не знам колико сте укупно ни били времена, значи да ли сте на том једном месту или мењате место и ако мењате где сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али значи постављате питање и он ако не разуме тражи разјашњење, овако немојте понављати неколико пута.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема проблема, ево питање је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не разумете Ви сугеришите да може бранилац само једном да каже питање да не понавља.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад је причао минут сам са собом, нешто сам чуо али нисам разумео питање, ако може конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно да пита, значи конкретно питање, кратко конкретно.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје питање, значи од доласка на тај Трг у Ћушку до одласка из села Ћушка да ли он стоји само на једном месту у том селу или се креће, иде мења локације, мења места свог бивствовања? Ето просто питање, не може бити простије.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Објаснио сам док сам давао изјаву да је радијус мог кретања искључиво тај део око Трга.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Колико је то у метрима, километрима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нису километри, дозволите да, пошто не знам метрима да се изразим, покушавам да нађем неку параболу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар корака, десет корака?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Тако, корацима, метрима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Није, онако то је, само секунд, па можда десет метара ширине али је дужи, ето 20 метара отприлике, отприлике.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала Вам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Отприлике. Мада бих најрадије одговорио са не знам, нисам мерио али ето отприлике кажем.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала Вам што сте уложили напор да ми одговорите. Моје следеће питање, ако може да каже тог дана да ли је он био наоружан? Није одговорио на то питање ни у истрази, тог дана конкретно да ли он се појављује на том Тргу у том селу са оружјем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи једном питајте.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, хвала.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, имао сам своје лично наоружање калашњиков.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје питање следеће, да ли је то његово наоружање могло види то мноштво људи Албанаца који су из својих кућа излазили и долазили до тог Трга? Да ли је било видљиво? Ето преформулисаћу да ли је било видљиво оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наравно да је било видљиво.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје исто питање на које нисте дали одговор ни у истрази а ни током главног претреса, рекли сте кад сте приступили јединици, да ли можете да кажете до кад сте били у јединици? Колико сте Ви провели у тој јединици времена?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У јединици сам остао док нисам са родитељима и бабом покојном сад иселио кад су сви кренули да исељавају и војска и полиција, кад је народ почео да бежи, ја сам био у тој колони.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Можете ли отприлике само да кажете, оријентационо, ако се не сећате баш тачно датума, кад је то било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 10. јуна.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: До 10. јуна сте били у јединици сво време?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Та кућа, 14. мај 1999. Ви сте рекли да вам је та сцена остала у најупечатљивијем сећању где су тих 15 Албанаца одведени у ту кућу и рафалом убијени, да ли можете да кажете колика је та кућа била, колике величине?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, он је рекао да је кућа мала, да је сиромашна, да није опасана.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Е мала, само колико мала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да чак по његовом мишљењу има три просторије, рекао је да је опасана не оном зиданом оградом, не зидом као албанске куће, него да чак има неко зеленило, неко можда дрвеће ораха, да има тарабе около, дакле шта конкретно питате?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Кућа, отприлике величина је ли 30 квадрата, 130 квадрата, отприлике, отприлике у том смислу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у том смислу Вам одбијам. Идемо даље.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Шта то значи «мала кућа», то сам хтео да питам ако може то да појасни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише да има три просторије и да спада у неке сиромашније куће.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Колике просторије? Само ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам такво питање да поставите сведоку који не говори да је био у тој кући.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А како зна за три просторије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је по његовом мишљењу величине можда три просторије.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Да, добро, е по његовом мишљењу колике су те просторије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, немојте се даље расправљати и убеђивати, следеће по ЗКП-у што можете да тражите то је

да Вам веће одобри да поставите ово питање, ја сам Вам одбила, дакле немојте се више упуштати у такве расправе.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, ја поштујем што сте ми Ви одбили, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда не расправљајте него питајте господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Значи моје следеће питање, сведок је данас рекао, то је рекао и у истрази, да је по изласку из куће Николић Милојко добио тај рикошетиран, не, односно тамо је добио рикошетиран метак па изашо и кукао због тога, моје је сад питање да ли се сећа у коју ногу је био погођен леву или десну?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се у коју ногу је био погођен Николић Милојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не погођен, он је рекао окрзнуо га, окрзнуо га је и пробушио униформу и окрзнуо.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро. Ја мислим да је то за сад оно што сам ја хтео. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, у сваком случају Ви знате да никада нећете бити онемогућени када се сетите да поставите неко питање.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Па наравно, нисам то никад ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали адвокати, браниоци? Господин Борковић, изволите.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сведок је рекао да је видео оптуженог Поповића како у центру села Ћушка уза зид стреља тројицу Албанаца. Ја бих желио да ми сведок детаљно објасни то шта је видео? Дакле прво колико је био удаљен од места где је оптужени Срећко наводно стрељао та лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да видим како сте то описивали.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: То је данас рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то сте га испитивали на то истрази па тражим да видим да ли сте то тада разјаснили или нисте јер управо на тај начин постављате, то ме подсетило, кажете, на тај начин и питате, то да ми објасни то везано за ово стрељање остао је недоречен, па да видимо да ли сте тад разјаснили за ту тројицу или за ову неку другу групу. Хајте објасните, то је брже. Значи одакле гледате, с које удаљености гледате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите само.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не дозвољавам, значи рекла сам човеку да одговори, после ми сугеришите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Са моје тачке гледишта са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дакле то је онај пут из Пећи с којим смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Одакле смо и ушли у Ћушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико сте Ви далеко кад то гледате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Више од 50 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сећате ли се како су та лица окренута да ли лицем према Срећку или леђима односно лицем према зиду?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господин Срећко Поповић никада није убијао са леђа. Дакле лицем су му окренута.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли Срећко Поповић сам ту делује, стрелја, има ли још неко поред њега?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, два војника су око њега.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Још са њим?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли сви пуцају или само Срећко?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само Срећко.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли видите, ајде да покушамо да видимо, да ли видите где су те улазне устрелне ране?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се с обзиром, немојте одговарати, каже човек да гледа с 50 метара удаљености и не види тела после тога.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да ли би могли сада после толико времена, након 12 година, на лицу места показати Вашу позицију и позицију тих лица? Место Срећка где пуца и место тих лица где су постројени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На некој скици или овако?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На некој скици или овако?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на лицу места.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На лицу места, лицу места у Ћушкој мислим да бих могао.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Могли би да покажете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим да бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта молите да покаже?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Па рецимо када би ја предложио сутра реконструкцију да видимо позицију сведока, да видимо позицију те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад будете предложили онда ћемо да видимо.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Добро, питам да ли би могао да покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал би могао.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да нам мало детаљније сведок опише то убиство неког Албанца у шуми у Пављанима, то данас први пут колико знам, ако се сећам добро, износи као сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То на том путу што каже «Јеси ти отишао, што ти ниси отишао» је ли то?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Да, на путу у шуми убија једног Албанца који наводно неће да иде из свог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли раније говорили нешто о томе?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Нисам то нашао нигде у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта да опише ту?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Како убија, с које удаљености, где је устрелна рана, је ли близу њега, колика је видна позиција, јесу ли скупа? То ми је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ли скупа?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Не бих сад говорио разлоге али да опише детаљно значи ток убиства, позицију оштећеног убијеног, позицију Срећкову, у који део тела пуца, како је окренут према њему итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то нешто више, да ли знате нешто детаљније и више него оно што сте нама испричали мало пре?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Навео сам да је то било пред крај у Ћушкој на улазу у Пављане и да нисам сигуран да ли је Ћушка или Пављан али памтим тај шумарак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то исто на путу или ван пута?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па успут, уз пут и начин на који му се обратио «још си овде», то мене лично наводи на закључак да су већ пре тога имали неку комуникацију тај шиптар са ћулафом и Срећко Ћале.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Јесте ли Ви ту скупа са Срећком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сад човек одговара.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам у возилу на путу. Њему овај каже онако шиптарским оним његовим исквареним српским да неће да иде да му је ту земља, њему овај каже «оћеш за Србију», њему испаљује метак из свог калашњикова у главу, то је најдетаљније што могу да Вам опишем.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Ви кажете да сте у колима у том тренутку.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Колико сте далеко од тог човека и Срећка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Три-четири метра.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Отворен је прозор у колима, је ли тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако је.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Је ли Срећко дошао са Вама до тог места у колима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тада већ у двије колоне крећемо уз Пављане, ја се налазим у ципу, возим тај цип «Тојота» који сам још крстио као «дјути фри шоп», зато што је било унутра намирница, а и као сеф зато што су се драгоцености возиле унутра и зато што је то команди, то је од Мртвог цип, дакле зна се и од Мртвог то је могло да вози Мртви, Босанац и то је то. Иза мене иду још три-четири возила у колони и не крећемо се брже од хода војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте све објаснили.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па то ме питао, где сам се ја налазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питао Вас је је ли Срећко био с Вама?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, није био, Срећко је, рекао сам Срећко и Шумадија су возили једну групу људи која је чистила десном страном пута или левом, а Шумадија, Босанац и Мртви су водили другу групу људи баш као што сам објаснио.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: У моменту пуцња, убиства колико је Срећко удаљен од тог човека? И у који део тела пуца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да је пуцао у главу, да су, колико су близу, можете ли да определите

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Је ли тај човек Албанац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте. Да ли можете да определите колико су близу?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Срећко стоји и отприлике цев његовог калашњикова је 20 сантима од његове главе.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Судија, ми имамо налаз лекара форензичара и ја желим да ми детаљно опише позицију оштећеног, позицију оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег сад лекара?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Је ли са леђа, испред, иза, како пуца, у који део главе, заиста треба, не може тек тако убио човека и готово завршио причу и сутра - прекосутра убио човека. Дакле опишите ми детаљно како прилази Срећко, с преда, са зада, са стране, како седи човек, у који део тела пуца, пиштољем или пушком или чиме, пушкомитраљезом итд? Детаљно, треба ми детаљан опис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онај сведок, немојте викати знате.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Мало гласније причам, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи отприлике питате као тужилац. Значи то не можете тако, човек говори оно што зна и чега се сећа, а шта Вама је заиста потребно или није или шта недостаје то је знате како каже закон «у сумњи», значи немојте сада оно што он зна.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Сведок је видео са даљине од 4 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и описује оно што зна.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Како оптужени Срећко убија човека, та слика се лако не заборавља, према томе он сигурно зна и позицију убијеног и позицију Срећка и с које удаљености и да ли с преда, или са зада и да ли у потиљак и да ли у главу или у слепоочницу он то све врло добро види јер је далеко само четири метра и ми имамо налаз вештака знамо који је ту човек нађен, који је мртав, да видимо да ли се уклапа његов исказ са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви уклапате шта?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Са налазом лекара обдуцента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сведок вам је описао оно што зна и немојте више, дакле оно што зна зна и то је то, можете да питате у вези пута.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: У који део главе пуца Срећко том човеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, и то Вам одбијам. Значи оно што је рекао пуца у главу то је то и рекао је колико је цев удаљена од ког дела његове главе, а Ви сте сугерисали шта?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Минут ако могу да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видим само шта још бранилац хоће да Вас пита. То је то.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање? Не. Сведок тражи паузу, да излазимо сви или Ви морате да изађете на неки минут? Изволите.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Можемо и ми судија 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изађите пет минута и вратите се ако можете одмах, ако не да одредимо паузу за све. Значи радимо до седам, сад је 10 до шест, можете да издржите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја могу да се вратим одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, ајде вратите се.

Да констатујемо да је сведок изашао да се мало освежи и да за то време сви остају у судници и чекају да се сведок врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, да видимо сада да ли је господин Кастратовић хоће да изађе? Хоћете. Ште хоће и оптужени? Сви морате,

добро, сада ћете да сачекате мало па ћемо да направимо. Да ли господине Момићу стварно сви морају да изађу напоље, шта Ви кажете? Добро. Ајде да видимо шта господин Борковић још има да пита.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Само још једно питање, дакле врло је важно судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Каква је улазна рана код тог леша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али који Ви леш тај повезујете са оптуженим Поповићем, Ви повезујете, Ви повезујете.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Наћи ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли то Ви повезујете.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Овде је улазна рана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то повезано?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Овде је улазна рана у глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Борковићу нађите ми у оптужници где је то повезано, то што Ви повезујете, где то пише у оптужници.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Не, не, не интересује ме шта пише у оптужници, мене интересује да ја докажем да тај човек, да оптужени Поповић није починио то убиство. Дакле, како је пришао оптужени Срећко објасни ми, да ли је пришао том човеку спреда или страга, да ли је пуцао у потиљак или у чело, ево то реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пита, да ли је знао да ли је пуцао у потиљак или у чело?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Срећко никада није прилазио са леђа.

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Хвала. Дакле спреда, је ли такав закључак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, да ли имате још неко питање? Не. Добро. Ко од бранилаца има још колико питања, господин Ђорђевић? Чекајте да видим шта каже оптужени Момић, да ли се Ви оптужени Момићу, да ли сви морају да изађу напоље? Сви. А Ви само за себе, не знате за све, не одговарате.

За овим суд одређује паузу у трајању од 10 минута.

Па прво, молим вас не устајте, изведите сведока.

Дакале настављамо у 18,05 часова.

Настављено након паузе ради одмора у 18,15.

Позовите сведока.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Тужилац каже да има сведока који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једног?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Тврди да је нешто другачије у односу на карактеристике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас. Да ли господин Борковић има још питања?

АДВ. БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Немам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Остали браниоци, адв. Ђорђевић, изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: (Бранилац Синише Мишића) Ја би молио господина Рашковића, ја би се уствари надовезао на питања уважаног колеге Палибрка, па да мало приближимо ту ситуацију, да ли је то у селу Ћушка тај распоред где ко иде, где ко остаје да ли је био одређен, да ли је њему неко одредио да то буде на том раскршћу или центар села или већ како се то зове, трг или је он то самоиницијативно за себе заузео тај положај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У већини акција ја би био остављен да чувам возила, тако и тај дан.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је поред њега још неко из јединице био ту на том тргу или је био сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, ајде кажите.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Било нас је петорица.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је поред њега, пошто је рекао да је био, да је имао маскирано лице, «калашњиков» и униформу, да ли су и остала лица била исто тако маскирана, који су били тамо на тргу и са тим маскирним униформама већ како је било и са наоружањем?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нису сва лица маскирала се.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја говорим само за ове што су на тргу били поред Вас?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли су сви имали наоружање?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Наоружање да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Како сте држали наоружање Ви лично, о рамену или у неком положају, да ли можете то да опишете?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Држао сам пушку о рамену.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је ту било још лица која су држали пушку о рамену?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: О рамену или на готовс било је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ја нисам разумео овај одговор последњи, о рамену или на готовс, да ли то значи неки су држали на рамену а неки на готовс?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Управо то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је било у време док се он налазио на том тргу са наоружањем, да ли је било и доведених житеља тог села, Албанаца, Шиптара?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сво живље, баш као што сам објаснио се сливало на трг, ту су касније долазили са тракторима и отуда су касније ишли за Албанију.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте Ви и остала лица која су ту била, били у функцији да контролишете да та лица не побегну?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Они су свакако бежали, није било потребе да се контролише жене, деца и старци.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хоћете то мало да објасните, пошто то до сада нисте објашњавали, како су бежали, јесу сви побегли, да ли је неко остао, ко је укрцаван у те тракторе ако су побегли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Као што сам објаснио у изјави, када су лица из запаљених кућа, где им је објашњено да се губе за Албанију, они су сами, самоиницијативно, или како год, кренули ка центру села, ка том тргу где су се касније појављивали са тракторима или дође она фреза или ТАМ-ић и онда улазе и крећу тако како се напуни тако хватају колону.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је то све било у вашем присуству?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Све се то дешавало на тргу, конкретно овај, тај одлазак утовар и одлазак албанског живља.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Рашковићу, Ви сте објаснили како сте ушли у јединицу и када сте изашли, када сте отишли из тог подручја негде чини ми се у јулу месецу 1999. године.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јун месец господине.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, и Ви сте возили тај «Тојота» цип за који сте рекли да је то и трезор?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од Ћушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте питање, сачекајте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте Ви возили тај цип?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, иначе или тога дана?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Тог дана у поласку и доласку, ко је довезао цип до села Ћушка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: До села Ћушка цип је довезао Небојша Минић Мртви.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А где сте Ви били тада?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У «Опел аскони».

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Молим, у?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: «Опел аскона» сиве боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је он ко је возио, он је рекао ко је возио које возило, малопре на питање адвоката Палибрка, рекао је ко је управљао којим аутомобилом, али да не зна ко је био као путник у том возилу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се извињавам судија можда нисам чуо, није било намера да понављам питања. Од почетка када сте ступили у јединицу и пре тога, Ви сте рекли да је Вама Набојша Минић звани Мртви импоновао јер сте му били симпатични, да ли сте Ви ишли у све те од бомбардовања па даље док сте остајали у јединици а конкретно до одласка у село Ћушка, у све те акције које је Минић, односно јединица предузимала?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мртвом сам, нисам рекао да сам му био симпатичан јер био сам му много, много чини ми се више од симпатичног, а у већини акција да био сам, у већини акција.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Када кажете у већини акција, да ли то значи да постоји нека акција где Ви нисте учествовали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Вероватно да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако постоји таква акција, да ли знате у којој то акцији нисте учествовали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Конкретно у Бреженику.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекли сте на почетку Вашег неометаног излагања да сте тада 14. маја први пут били у селу Ћушка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само да се исправим, рекао сам Бреженик, не кроз целу акцију, у почетку сам био у њему, да ли је Небојша Минић Мртви и остатак јединице ишао у неку акцију, а да ја нисам конкретно не могу да се сетим, али у овим већим акцијама Љубенић, Пашино село, Јабланица, Бандере, Ћушка, ту сам био.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да, а сад је моје после тога следило питање, Ви сте рекли на почетку Вашег неометаног излагања да сте тада 14. маја у село Ћушка први пут Ви ишли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли Вам је познато да је једница имала акцију у селу Ћушка и пре тога датума?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја колико знам јединица није имала акције у селу Ћушка пре тог датума.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А да ли Вам је познато после тога датума да ли је била нека акција у селу Ћушка?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: После тога датума није више било акција у селу Ћушка колико је мени познато.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обзиром да је за Вас господине Рашковићу овај догађај у селу Ћушка, а рекли сте и неки други догађаји, били такви да сте то имали гнушање према томе ако сам ја то добро

разумео, исправите ме ако нисам добро разумео, да ли сам добро разумео да сте се гнушали тих ствари које сте видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сада код њега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, тада, тада, само говорим о том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У том периоду?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам тада имао 20 година и као што сам рекао моја перцепција схватања свега је била много, много другачија него ова данас, тако да свакако сам се гнушао од убиства, од убистава и од неких ствари које су се радиле, а радиле су се. Ако ме питате да ли сам се гнушао припадности себе и друштва тих људи тада, тада нисам, данас, данас се гнушам.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дозвољавате судија да будем мало прецизнији јер одговор је, мислим да сам поставио прецизно питање али нисам добио одговор, па не мора да одговори ако се не сећа. Мене интересује у том периоду значи од почетка бомбардовања, односно када је формирана једница па до момента када је он изашао из јединице из тог подручја, у том периоду без обзира на то колико је година имао и каква је перцепција његова била, да ли је осећао гнушање према тим догађајима које је видео у селу Ћушка каже и у неким другим акцијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја Вам одбијам знате, одбијам јер је он то одговорио.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви можете да одбијете, не, не, Ви одбијте а ја ћу тражити одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете одмах или да наставимо?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Можете и да направите паузу свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо онда да унесемо.

Председник већа одбија да сведок одговори на питање које је поставио бранилац оптуженог Мишић Синише адвокат Мирослав Ђорђевић због тога што налази да је сведок већ на то исто питање већ одговорио.

Па за овим бранилац тражи да о томе одлучи веће. Па се веће удаљавајући се од стола, повлачи ради одлучивања.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ да сведок одговори на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли може сведок да одговори због чега је после тог 14. маја и даље остао у јединици а које се гнушао према убиствима и томе што је видео у тим догађајима. Ви можете да дозволите, не дозволите питање. Ја ово питам због кредибилитета сведока да будем јасан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, он је већ одговорио на ово.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово је моје питање а Ви одлучите о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било разлога да напустите јединицу тада када сте то доживљавали?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумео сам питање. Могу да одговорим ако дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Зашто сам остао и после тога, био сам изузетно, изузетно, не могу да Вам не знам како да Вам објасним како и на који начин али најједноставнији одговор би био, био сам изузетно али изузетно одан Небојши Минићу «Мртвом».

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте у данашњем сведочењу рекли да сте Ви возили да је у ствари Вама дато да возите тај, бар тог дана у повратку ако сам добро разумео, овај цип «Тојоту» и употребили сте један израз «јер је то био и трезор». Да ли сте то схватили као један однос поверења Небојше Минића према Вама у том времену?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте Ви у том времену имали осећај или сте сматрали да сте један од особа која ужива поверење Небојше Минића?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На један особит начин «Мртви» је био много, много благонаклоњенији према мени за разлику него према неким осталима. Сад овде кажем ових који су били млађи или «дођоши».

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Господине Рашковићу обзиром на Ваш однос према Небојши Минићу зв.»Мртви» и том односу симпатије и поверења, да ли је било неке наредбе коју је Вама издао Небојша Минић «Мртви» а да сте Ви одбили да извршите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не. Шта ми је рекао да урадим, ја бих урадио конкретно.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У акцијама у које сте ишли по наредби Небојше Минића «Мрвог» а за које сте окарактерисали да су имале карактер истеривања Албанаца из њихових села, да ли сте те наредбе прихватили својевољно или сте имали према тим наредбама некакав однос да то не треба да радите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим да не бих могао да прецизирам какав сам однос имао према протеривању албанског становништва. Знам да сам се гнушао убистава али уопштено о Албанцима не бих сада могао да прецизирам какав је био мој однос тада са 20 година.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није моје да Вас упозоравам, то је суд већ учинио Ви не морате одговарати на питања где себе можете да изложите кривичном гоњењу због кривичног дела.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само напред. Причамо истину господине адвокату, наставите.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У тој акцији Ћушка где сте Ви били у средини села где су довођени људи, да ли је, ја се извињавам ако сам псотавио питање у делу где је можда одговорено а ја нисам био присутан, Ви ми то одбијте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је пред Вашим очима на том тргу или центру или тако даље, било стрељање цивила или било кога од стране албанског становништва или шиптарског становништва свеједно?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само да ми се прецизира.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: У Вашем присуству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко у његовом присуству стрељао неког Албанца?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, у његовом присуству да ли је било стрељање ту на центру где он стоји са наоружањем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим онога што је питао господин Борковић где он види ону тројицу јел тако, осим тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А и нешто што је говорио у истрази.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да је стрељано више лица, нисам то рекао. Не разумем питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите, можда је тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Веома ми је тешко сада да предочим. Обиман је овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите да пробам ја да нађем, исказ код истражног судије.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Обиман је ја могу само, ја се извињавам ја могу само по сећању где се говори да је постројена једна група људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 15 људи јел то?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, дабоме и да је то да су стрељани. Ја сам разумео да је то на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Сад ћу ја да Вам прочитам на шта мисли адвокат. Ја знам на шта он мисли. То је ово страна, нађите страну 72 на пример овог транскрипта од 09.09. па ми реците да ли је то то?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где каже његова група се међу првом враћала, увео је људе у двориште онакав какав је, онако zdeпаст калаш са рамена, онако по ПС-у на рамену је ставио, постројио их уза зид куће. Јел то? Хајде, предочите онда.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви кажете на питање адвоката Борковића, његова група је међу првима враћала, увео је људе у двориште и онакав какав је био онако zdeпаст са калаш на рамену онако по ПС-у на рамену је ставио, постројио уза зид куће «за Србију» рафал, то сте рекли у истрази а ја сам разумео да је то било Ваше присуство на том месту где је тај трг, центар села па због тога сам Вас то питао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете да предочите до краја шта је рекао? Јер крај садржи одговор на Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крај је на страни следећој, зато је адвокат Борковић данас питао само за тројицу, каже само за тројицу је стрељао тад и онда пита Борислав Борковић ко је то стрељао и сведок одговара лично Срећко Поповић.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Значи, то је ова иста прича, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ту тројицу што је разјаснио, то је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, значи иста прича, добро

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И само још једно питање. Када је напустио ово подручје Пећи? Тада у јуну, јулу свеједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није све једно, рекао је тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Станковићу. Ближимо се крају, и Ви сте се опустили.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: С ким је отишао? С ким је напустио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је с родитељима.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је са Небојшом Минићем и његовом супругом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да, то може да ли је тада био и Небојша Минић.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, Пећ сам напустио са оцем, мајком, братом и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бабом.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Баком, тако је.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није био са Небојшом Минићем?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Апсолутно не.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То су моја питања и ја нећу даље инсистирати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Господин Петронијевић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац адвокат Горан Петронијевић. Дозвољаваате непосредно или преко Вас судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Рашковићу, Ви сте данас у свом несметаном излагању дали једно објашњење својих неких разлога укључења у јединицу. Како сам ја бар разумео, Ви ме исправите ако то није тако. Рекли сте постао сам од никога неко, неко ко је са њима, неко ко је међу њима. Ја то нисам разумео па бих молио да ми појасните на шта се односи то? Да ли је то мотив Вашег уласка у јединицу или нешто друго?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумео сам шта желите да ме питате иако сте мало то изобличили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте ми замерити. Касно је, сви смо уморни тако да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нема проблема.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бар ја.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Искључиво сам мислио на ту јединицу и детаљно сам објаснио то, образложио да ми је импоновало јер се радило о људима који су прекаљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уживали углед у граду јел?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па и то и прекаљени су и важе за јаке борце овде искључиво мислим пре свих на «Шумадију», на «Босанца», на Небојшу Минића «Мртвог», такав углед су имали и у том смислу ми је импоновало што се налазим са њима, и на Кастра наравно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад Вас разумем. Те њихове борбене особине, особине обучености у рату јел то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Њихова, пре свега њихова биографија и један глас који их је красио на таквом месту и у таквом времену. Да ли ме сад разумете?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад потпуно. Рекосте овде да је већи број људи прошао кроз вашу јединицу. Кад кажете вашу јединицу да ли то мислите на хајде условно речено вод? Ми га овде зовемо водом јер је формацијски неки ту распоред био да је то јачине вода била јединица јел тако? Колико је по Вама људи прошло од почетка који се нису задржали у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Од почетка па до краја моја нека слободна процена не рачунајући темељ јединице, темељ кад кажем мислим на десетак људи, око 50 људи је прошло, педесетак.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам чуо ту цифру, зато сам ово хтео да питам али да не буде сугестивно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дешавало се акција па «Мртвом» се придодају из те територијалне одбране одједном дођу ту неки други

људи, неко се задржи, неки пропрате акцију и никад се више не врате, они су се онако, да цитирам адвоката пре Вас, баш су се загнушали. Онда више се и не врате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само да Вас питам да ли мислите на лица која су учествовала у једној или две акције, а нису званично били у јединици или и на лица која су била званично у јединици? Нисам ... немојте замерити.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У чему је разлика?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ево овако. Да ли је тих 50 људи о којима Ви говорите, ја сам чуо ту цифру од 50 људи због тога сам, али због опасности да будем сугестиван, покушавам да идем око тако да немојте ми замерити. Могу директно да Вас питам али ће бити сугестивно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли тих 50 људи који су прошли кроз јединицу овако како Ви кажете били војници те јединице? Макар у једној акцији сад па на два сата и тако даље.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Разумем Вас. Ја кад кажем прошли су кроз ту јединицу, мислим да су у једном тренутку и периоду релативном, били под командом Небојше Минића «Мртвог» е у том смислу ја говорим да су прошли кроз јединицу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад сам Вас разумео потпуно. Дакле, у 50 људи убрајате и оне који су били у једној акцији?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, рекао сам то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Каква су Ваша сазнања о формалном статусу тих 50 људи оквирно речено? Ајте да не лицитирамо кажемо тих људи који се нису задржали у јединици?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Махом.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли они били на списку јединице или нису на списку јединице? То Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дозволите. Пошто ја колико се сада сећам а сећам се, кад би «Мртвом» било придодато појачање, било је људи који су желели ту и да се задрже на неки начин кад је била нека шира акција па су онда под командом «Мртвог» то су људи из територијалне одбране или из неког другог не знам ни ја ког тамо, како Ви кажете вод, мада ми себе нисмо доживљавали као вод, нити смо формацијски по броју људства могли смо да будемо вод само по броју људства али по командном саставу јер вод захтева три вода па онда се подразумева да ту постоји чета и тако даље, три чете – четири. Међутим, то није био случај, нисмо имали додира са неким другим водовима, а кад би имали попуну знало се ко је Алфа, тако да се изразим. Знало се дошли су код «Мртвог» и екипе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми, нисам Вас још разумео дакле, уколико имате сазнање о томе, немојте овај ако претпостављате, а не знате тачно да ли су они били уведени као формално војници ваше јединице или је то била ad hocs варијанта?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Сад сам чуо добацивање које ме је подсетило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, шта су рекли?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, не, ништа, ништа увредљиво али ме је подсетило на ово о чему причате. Дешавало се није се увек ишло, није се ишло само у ово што се квалификује као злочин, ишло се у неке борбе које су трајале и које су биле врло, врло храбре, ишло се на Кошаре, ишло се рецимо тај део бандера који је рађен 15-10 дана, где су се баш са терористима где зуји око главе, недељама у том неком каналу, тада колико се ја сећам, тада се појављује и неки, није неки него генерал војске Југославије Балтић тако нешто, па је ту било и војне полиције и војника обичних и припадника полицијских формација па се радило помешано али опет свако у склопу своје јединице и тако даље. Не разумем конкретно шта ме питате, некад смо радили координисано са другим јединицама.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Покушаћу да будем јаснији макар и био сугестиван. Да ли су ти људи о којима Ви говорите који су учествовали макар у по једној акцији били формално придружени Вашој јединици? Дакле, служили сте војску, били сте у војној полицији и Ви знате шта је бројно стање.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине Петронијевићу, мислим да сам Вам одговорио најбоље и највише што знам а тај одговор би гласио да кад су били ту, били су под командом Небојше Минића «Мртвог» и под тим ја подразумевам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није спорно. Али да ли су то били људи који су били на бројном стању ваше јединице или не?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па не бих знао да одговорим на то питање стварно. Ваљда кад је ту онда је на бројном стању, кад не дође више није на бројном стању, дође неко други и то је то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Какву сте униформу носили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Конкретно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви. Мислим на Вас као војника, не на остале.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: На нас као војнике или на мене лично?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На Вас лично.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја у почетку сам имао кошуљу и панталоне, имао сам патике доле.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли маскирне биле?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Маскирна обична кошуља и обичне панталоне а након неког времена кад је Ранко донео ту неке униформе набавке, онда је донео и «Мртвом». «Мртви» је мени поклонио комбинезон, имао сам комбинезон од 20-так дана, од априла рецимо половине па до краја рата имао сам комбинезон и имао сам онај одличан борбени прслук такође. Знате, разликује се та опрема то је као неки НАТО борбени прслук.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте од наоружања користили било шта друго у току дакле, говоримо само о периоду рата, дакле од 24. марта до 10. како кажете када сте последњи пут били у јединици.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У почетку, за мене питате?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За Вас, за Вас.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У почетку сам добио од «Мртвог», «Мртви» ми га је дао «калашњиков» за кога сам навео да је био кондензован и опет негде тамо можда маја месеца добио сам и пиштољ «тетејац».

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који калибар је «тетејац»?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 7,62 колико се сећам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знамо Ви и ја вероватно, него због других то Вас питам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 7,62 колико се сећам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел имао ознаке на себи неке ознаке? Кажете, рекли сте војни нешто? Нисам чуо извињавам се, јел сте поменули војни јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: За пиштољ или пушку?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За пиштољ.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јел имао некакве ознаке?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се стварно, обичан «тетејац». Ништа, никакви дуборези, никлован.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел имао неки грб на себи, јел имао нешто тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел имао бројеве на себи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Свако оружје има број тако да ово одговарам ваљда је имао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих молио судија, извињавам се, али ја ћу да замолим немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужене да не ометају браниоце, дакле стварно.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Могу само тужиоца.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имате с њима посебан однос, немојте сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде има и другог заменика, тако да ако сте се уморили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Рашковићу да ли сте у току рата имали када нож?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја лично?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви лично.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад кажем имали, не да сте га држали у руци него да сте га као део борбене опреме носили.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тако сам и мислио као део борбене опреме.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Онда смо се разумели.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја нисам имао нож.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молио бих Вас још једно појашњење. Говорили сте у више наврата о зградама команде и тако даље. Када говорите о команди Вашој команди, на шта мислите? Конкретно. Дакле, не говоримо о командном кадру него о згради о институцији команде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислите о командном саставу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не о командном саставу него о тој згради где се налази, Ви кажете команда, команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Физички место.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мало се ту избркане су ствари, па бих Вас молио да објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе треба да каже шта?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да ли мислите на штаб јединице или на штаб војске Југославије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који штаб мислите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Управо тако, на штаб јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове јединице којом је командовао Небојша Минић?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Где се налазио?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је. Да ли се он поклапао са неким другим штабом? Ја се извињавам, ја сам употребио израз команда, Ви сте рекли штаб.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам већ детаљно говорио о локацији штаба и изгледу те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је био само он. То пита да ли је ту био само Небојша Минић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то био само штаб Ваше јединице? Дакле, овог условно речено вода Небојше Минића.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, апсолутно. Нико ту други није долазио нити се мешао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Описали сте да је то она кућа на три спрата тамо од економске школе јел тако ако се добро сећам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Три спрата ако рачунам и ниско приземље.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код гимназије.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где сте Ви спавали за време рата?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У кући у згради где сам живео.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где је то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код родитеља, студентски дом.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У згради студентског дома?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ваши родитељи су ту били привремено смештени претпостављам?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, имали смо ту као стан.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У студентском дому?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Стан?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па може се рећи, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел сте имали односно Ваши родитељи и Ви јел сте имали кућу у Пећи?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Овај, мој отац је из једног села које се налази око десетак километара од Пећи према Приштини, то село се зове Дугоњиве а моја мајка је из Пећи, рођена Пећанка и бака ми је имала кућу а ми лично нисмо него смо ту избегли из Хрватске, из Ријеке. Дакле, ја сам дупла избеглица, тако да нисмо имали кућу. На селу нешто нисмо желели нити могли да живимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је са баком живео у кући?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Бака је живела сама.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте Ви, није Ваш брат или неко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је где је он живео. Немојте одговарати.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је где је живео.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Често пута ја као старији син.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема прикривених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не мислим него оно само да не одузимамо време не мислим да имате ништа прикривено.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мада мислим да је питање ван теме, али.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где се налазила кућа Ваше баке у Пећи? Локацијски.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Локацијски, кућа Матуновић Љубише и Будимирке се налазила када па не знам како да Вам објасним, хајде код Комбината коже и обуће, тај улаз у Брежаник отприлике.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи на улазу у Брежаник?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Космонаутска улица, друга лево.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел то у селу Брежаник или испред Брежаника?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Брежаник није село, он је део града.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, део града у реду, предграђе.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па део града.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колика је то кућа била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се. Зашто је то важно? Ако ми објасните зашто је то важно може. Зашто је то важно колика је кућа његове бабе?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Свако даље питање у том правцу губи смисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте уопште сугестивни. Само нам објашњаваите зашто је важно колика је кућа његове бабе. Ако се ради о неким интересима да ли има или нема да поврати имовину или тако нешто, или не знам некако, свакако да има начина да објасните.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија имате могућност да ми забраните или дозволите питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја одлучујем да ли ћу да Вам забраним или да ли ћу да Вам дозволим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Уколико ја Вама будем објашњавао, ја ћу бити сугестиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не можете да ми објасните зашто је важно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Моје питање у односу на оно што желим да питам овог сведока бити беспредметно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно једноставно не можете ми објаснити зашто је важно колика је кућа његове бабе?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, можете ми забранити, унесите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам шта могу, ја Вас питам зашто Вам је то важно те породичне ствари.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чућете касније, чућете из осталих питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу да Вам забраним, а онда ћете да тражите одлуку већа јел тако? Да унесем одмах све.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У сваком случају увек ћу тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите овако

За овим бранилац оптуженог Миладиновића, адвокат Горан Петронијевић пита сведока колика је кућа његове бабе за које је претходно испитивао место где се налази у Пећи и да ли је то место део насеља, односно насеље или предграђе или део града. Па председник већа одбија да се одговори на ово питање а бранилац тражи да о томе одлучи веће. Па се веће повлачи удаљавајући се од стола, искључујући микрофон ради одлучивања. Чланови већа такође кажу да је то небитно, па

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се одбија одговор на ово питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Идемо даље. Господине Рашковићу, да ли сте спавали кад у штабу ваше јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Мислим да сам преспавао једно два пута.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли да се сетите када је то било?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да се сетим кад је то било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел то било у континуитету или са неким размаком?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То су два дана.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дан за даном? Односно ноћ за ноћ.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колики је тај стан који сте користили Ви са родитељима?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Две собе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел сте имали каквих других услова? Само две собе.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само да завршим, то су две собе где сам ја био са родитељима као избеглица и када је почело то бомбардовање и то све након неких месец дана, управник студентског дома ми је дао једну одвојену просторију трећу у коју сам ја прешао у ту трећу просторију у студентском дому али сам опет био и даље са родитељима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли знате где је у том периоду дакле, говоримо искључиво о периоду рата од 24. до 10. , 24. март-10. јуни, боравио, живео Небојша Минић.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Који период сад кажете?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од 24. марта до 06.јула, 06.јуна извињавам се.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Што се тиче Небојше Минића, знам да је прешао у неку кућу ту преко пута је био неки инспектор његов пријатељ, он је био у кући преко пута његове а која је била од неког Албанца, то је то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте икад становали у његовој близини?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Током рата?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Током рата.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Никад.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А где се налазила та кућа о којој говорите у којој је био Минић?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Дозволите овај, ја не могу да се сетим, али то је горњи део Пећи, дакле, имате Бистрицу ја сам са ове стране Бистрице а он та његова кућа је била негде горе. Можете да питате неког од људи са клупе, вероватно ће боље да се сете него ја, не могу да прецизирам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел сте га возили тој кући?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, наравно. Не могу да се сетим како се зове насеље, о томе Вам говорим нити улице. Ништа чудно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Са леве или десне стране Бистрице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Па рекао сам са горње стране а шта значи горња страна и Патријаршија и гимназија је са горње стране.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја говорим на речни ток.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Гледано од.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете горњи део речног тока према Патријаршији јел то?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не, него. Ја сада Вама говорим да Бистрица дели град не знам да ли сте икада били у Пећи али Бистрица тече онако кроз центар града. И сад ме Ви питате са које стране студентски дом је рецимо са јужне стране Бистрице, а тај објект који инсистирате да Вам одговорим та кућа од Небојше Минића где сам и био где сам га возио се налази са северне стране.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви у току рата искључиво користили једно возило или више возила?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У току рата нисам користио искључиво једно возило.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Која сте још возила користили у којим периодима ако можете да се сетите?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У почетку сам возио то ми исто «Мртви» дао, једног «Голфа» кеца, беле боје колко се сећам и касније

опет ми је «Мртви» дао његову, он је возио у почетку па кад је он узео нешто боље оставио је мени да возим «Опел аскону». То су та два возила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ту «Аскону» сте возили стално изузев оне ситуације коју сте описали 14. јел тако?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Изузев ситуације на потезу Ћушка-Захаћ кроз Пављане.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овде сте помињали извесну Раду. Ко је она? Кажете возили аутомобиле, па сте поменули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је то Небојшина жена, рекао је то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Опет да не будем сугестиван судија, идем од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али рекао је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сви знамо да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Где је она живела? Да ли знате?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У студентском дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У истом где и Ви?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел сте виђали Небојшу Мртвог у студентском дому? Јел долазио ту свраћао?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Господине Петронијевићу ја стварно, дозволите, пошто свиђа ми се комуникација.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не морате описивати, ја врло једноставно питам и молим једноставан одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте га виђали у студентском дому или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, нешто да каже.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Само сам хтео нешто онако. Не разумем се у Ваш адвокатски посао. Међутим, ово све што ме Ви питате, где је кућа, јел сам видео Раду.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ипак упозорите сведока да одговори на питање, јасно и гласно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја не знам шта ће он да каже.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Хтео сам да га питам има ли неко питање да помогне човеку којег брани, да ме пита нешто конкретно он ме све испитује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је сада увод.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Све што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте видели да Мртви јел сте видели или нисте да Мртви иде код Раде?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: У току моје изјаве ако је слушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку сте рекли.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Код судије и код сваког, кажем да сам га ту и упознао, да му је ту живела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је упознао, он је то и рекао да га је тако упознао. Тако је и кренуло, овај та његова прича.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зашто? Зар није једноставније да то одговорите него да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неће човек да понавља.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нема разлога за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сто пута једно исто.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Можете ли временски да определите када сте први пут видели да је извршено нешто чега се Ви гнушате од стране људи из јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Описао сам то док сам дао излагање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само временски извињавам се, описивали сте много догађаја, немојте замерити, тешко да могу.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: То је улаз у Брежаник, почетак рата.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Који то отприлике може да буде датум? Оквирно хајде.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 26, 27, 28.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи 3, 4, 5 дана после почетка.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Март 1999.године.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли тада размишљали да одете из јединице?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Размишљао сам више пута да одем из јединице не само тада, више пута.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Што то нисте учинили?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био сам изузетно одан Небојши Минићу «Мртвом».

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Разумем тај разлог везаности за њега као човека, особу претпостављам.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Не разумете Ви то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, евидентирано као примедба. То је евидентирано као примедба. Ви кажете ја сам био одан, он каже али ја то не разумем, то је примедба.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја нисам рекао судија да не разумем. Нисте ме чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте коментарисали, па кажем то је примедба да сведок не мора да одговори.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, рекао сам разумем везани сте за њега као човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ако нисам у праву, исправите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање, немојте комуницирати на тај начин, питање-одговор, ништа, нема разлога.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питање је да ли сте тада оправдавали оно што је он радио?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Видите, први пут ја сам себи да поставим такво питање. Мој одговор би био да тада из тог угла, пошто не могу да одговарам из ове сад позиције, али тада ко сам ја да му судим? Разумете сада?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Разумем потпуно.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам ствари постављао на такав начин, нисам знао да их поставим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам Вас најбоље разумео, Ви сте се изјаснили у току да сте аутоматску пушку имали као обавезан део наоружања и то је та иста коју сте претпостављао добили почетком рата, јел тако од Мртвог? 14. да ли сте имали још неко оружје? Било ватрено било хладно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да је имао то, рекао је, малопре га је адвокат Ђорђевић питао и рекао је да је имао само то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зато што је на моје питање помињао и пиштољ и сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да је пиштољ добио касније.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи иза овог периода сте добили пиштољ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је чак и у којем месецу је добио кад сте га Ви питали. Мени сугеришу овде да је 19,03. Само да знам колико још има питања.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имам судија још питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још доста?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па релативно доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у минутима извините. Значи, пола сата јел?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не знам, зависи све од одговора и о томе да ли ћете забрањивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола сата свакако јел тако?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па најмање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћемо морати данас да завршимо јер је радно време до 07. А сутра да наставимо у 03, а онда у 13 часова да сведок обави препознавање, одредили смо препознавање. Дакле, прво

ћете доћи овде и то код истражног судије коме смо поверили да обави ту радњу тако што ћете имати једно два-три пута сте описивали оптуженог Топлицу Миладиновића, претходно ћете га описати, затим ћете да обавите препознавање овде у згради суда. Значи, све ће овде да се одвија и то је у 13, ми ћемо те записнике добити овде у 15 јер ћемо почети касније а Ви ћете имати прилике док се то све умножи и тако даље, да се одморите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, дозвољавате ми само практичан је процесни предлог, мислим да ће помоћи и сведоку и нама. Да ли може само то дакле сад да опише Топлицу Миладиновића? Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то би било одлично, само не знам шта ће господин Перовић да нам каже.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Адвокат Небојша Перовић. Ја сам председнице већа мислио да Вас, молбу једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте сад молбу ајте сад сведок одговара и ради се о Топлици.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па везано за наставак испитивања сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу да завршимо ово па ћемо све.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Али техничко је питање молим Вас дозволите ми 17 секунди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу не. Дајте, сведок одговара овде, човек брани Топлицу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: За записник да имамо сутра, да би могли да постављамо питања јер ноћ је, заборавићемо изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте прво да опише, дајте да опише прво Топлицу. Боже, господине Перовићу. Дакле, овако питао Вас је бранилац Петронијевић за опис и то како је изгледао, оно што сам ја једног тренутка пробала да Вам кажем, како је изгледао Топлица Миладиновић тада у то време и то због тога што се господине Петронијевићу, хоћете Ви да предочите начин на који је описивао оптуженог?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, нема разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате разлога да предочавате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нек сведок каже како, на који начин се сећа Топлице Миладиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, кажите нам сада како је Топлица Миладиновић тада у то време изгледао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Физички изглед, униформа, чиновни и слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, пре 12 година.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Ја сам код сећам се, толико се сећам да сам код истражног судије почео са описивањем господина Топлице и сећам се да сам имао предугачку неку расправу са господином Петронијевићем око термина «шланг». Шта је шланг шта није шланг. Дакле, господина Топлицу могу да опишем пошто га се врло слабо сећам са ове дистанце, метар и 75-80, не проређене косе, чини ми се да му је облик лица овалан, носио је униформу, увек је, већином не увек би имао зелену беретку на глави, чинова се не сећам, и о томе сам расправљао такође код истражног судије зато што у тим ратним условима чиновни се не истичу и не памтим да је господин Топлица имао чиновне. То је неки мој опис, да га погледам данас нисам сигуран да ли бих га препознао, видећу сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јел сте то рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то мислите да је прошло много времена или га Ви не памтите или шта?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: 12 година је прошло под један, под два ја ипак никада са њим нисам имао прилику да блиско комуницирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно један сусрет који сте описали исто код истражног судије да подсетимо и на то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Да, то је сусрет кад је излазио са Мртвим и сад види ме, да ја увек скоро увек у већини случајева ако неко довози «Мртваг» довозим га ја или он сам оде, па је ваљда то приметио онако као «добар ти овај мали» ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Тога се сећам, значи ја са њим нисам могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте тада по Вашој процени колико је имао година тад?

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: По мојој процени, он је тада био рецимо у неким касним тридесетим или раним четрдесетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте код истражног судије.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Био је виталан у том смислу година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Офицер, година око 40-45, није дебео, није мршав, него онако шланг, то је тај израз, увек беспрекорно обучен у униформу, то није била парадна него војна, теренска зелена беретка, 75-80 килограма, висину сте тада рекли другачије 180-185.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озбиљан, увек одмерен, сећам се та озбиљност је била и онда тај догађај да каже, «добар ти је овај мали». Ето то је то.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Нисам читао, али отприлике то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда сутра ћете моћи само да обавите препознавање а сада господин Перовић још неки предлог?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам имао предлог него сте Ви већ дали реч имам једну молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А молбу?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Пошто је било скоро 5 сати, ноћ је, заспаћемо, не можемо да се сетимо сваког детаља, да ли постоји могућност да Ви сутра техничком особљу суда до 12 сати да буде откуцан записник да би могли да наставимо са питањима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који записник? Транскрипт?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугерисала сам.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па у 12 сати да дођемо да преузмемо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугерисала сам да буде готов транскрипт, али нисам сигурна да ли ће то моћи да ли је неко остао данас да куца док ми радимо, овај и ако буде могло немојте долазити у 12 да преузimate, ако буде готово, обавестићемо вас телефоном, нисам сигурна да ће бити готово у 12. Можда у један када буде препознавање, ако дођете на препознавање можда тад, а можда тек за суђење поподне, па ћемо онда дати. Увек имате шансе да сачекате да прочитате транскрипт и да онда у среду то одрадите, тако да има времена. Господине Перовићу сигурно ћете имати времена да се припремите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек се трудим, мислим на вас.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија јесам ли ја пречуо, рекли сте у три или у пола три?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У три, у три. Дакле, у три. Сада, ја се Вама захваљујем. Дакле, сутра у један долазите овде на препознавање, после тога се одмарате и на суђење.

СВЕДОК ЗОРАН РАШКОВИЋ: Јавите то јединици само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Значи, изведите сведока. Па за овим,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Дакле, довршено у 19,10 а наставља се сутра у истој овој судници у 15 часова.

Записничар,

Председник већа-судија,